KRIZA U EVROPI

KAKO GRAĐANSKI MEDIJI POKRIVAJU OVU TEMU

PRIKUPLJENO OD STRANE GLOBAL VOICESA (2011-2012)

GlobalVoices BOOKS
Sharing citizen media for the future

Kriza u Evropi
Kako građanski mediji pokrivaju ovu temu
Prikupljeno od strane Global Voices-a (2011-2012)

Prvo izdanje: август 2013
Urednik: Bernardo Parrella i Danica Radisic
Izdavač: Global Voices Books
Produkcija: Mohamed Adel Hassan

Kriza u Evropi

Kako građanski mediji pokrivaju ovu temu prikupljeno od strane Global Voices-a (2011-2012)

GlobalVoices BOOKS
Sharing citizen media for the future

Pregled sadržaja

Uvod

Od decembra 2007, kriza utiče na svetsku ekonomiju, kao i na nacionalne političke i socijalne strukture. Globalna kriza je zadobila oštru silaznu putanju u septembru 2008, i to posebno na američkom tržištu, gde i dalje postoji visoka nezaposlenost, uz smanjeno poverenje potrošača, stalni pad vrednosti kuća i povećanje zaplene imovine i ličnih stečajeva, federalna dužnička kriza koja raste, inflacija, i povećanje cena nafte i hrane. U izveštaju koji je objavio *Bloomberg* 2009, navodi se između ostalog da je ili 33% vrednosti globalnih kompanija nestalo od početka krize.

Kao što se moglo očekivati, ova kriza je zahvatila većinu evropskih zemalja, i tako potvrdila predviđanje da globalna finansijska kriza predstavlja ozbiljnu pretnju međunarodnoj stabilnosti.

Do septembra 2008, evropske mere su bile ograničene na mali broj zemalja (Grčka, Španija i Italija), i tada je Evropska komisija predložila da se sprovode podsticajni plan od €200 milijardi u ovim zemljama. Predstavnici G-20 zemalja su se sastali na samitu u Vašingtonu novembra 2008, gde su raspravljali o pitanjima ekonomske krize.

Posle toga, održan je drugi samit G-20 u Londonu, aprila 2009. Uprkos raznim interventnim merama sprovedenih u septembru 2011. i februaru 2012, nekoliko EU zemalja još uvek nije u mogućnosti da otplati svoje državne dugove bez pomoći sa strane.

Ovih dana, Evropa se nalazi u fazi sporog rasta, dok pokušava da se prilagodi onome što smatra da je neodrživi dug. Da bi podržali prelaz i održali Evrozonu, čelnici iz EU su napravili trodelni paket da spasu Grčku, zemlju u najtežoj situaciji, uz rekapitalizaciju banaka i pružanje mehanizma stabilnosti za države koje budu imale problema. Međutim, najnovije vesti za mnoge od 17 zemalja članica ne izgledaju dobro kada je to pitanju. Danas je čak i stabilnost Evro valute u opasnosti, uz nemire koji se dešavaju širom Europe – naročito na ulicama grčkih i španskih gradova.

Dok tradicionalni mediji, političari i stručnjaci predlažu različite mere i rade na mogućim rešenjima, građani izražavaju svoje skrivene frustracije u zemljama gde se prave sporazumi za izlazak iz krize. Mnogi protesti održani širom Evrope tokom 2011. godine, pokazali su veliko nezadovoljstvo prema odnosu ka takvoj ekonomskoj krizi. Društveni mediji i platforme građanskog novinarstva, uz širok pristup Internetu, postaju glavne platforme za ljude koji pokušavaju da shvate kakva će biti budućnost u Evrozoni.

Konkretno, od početka pokreta ogorčenih (*acampados* i *indignados*) u Španiji i Grčkoj maja 2011, digitalne priče sve više osvajaju novu teritoriju za pojedince koji ne žele da ćute o svojim pričama iz svakodnevnog života u Evropi u vreme ekonomske krize.

Global Voices Online su pokrenuli posebno pokrivanje Krize u Evropi u proleće 2011, uz cilj da se da glas običnim ljudima koji žive s društvenim, političkim i finansijskim posledicama evropskih mera za izlazak iz finansijske krize. Mi smo pokrivali, i to ćemo nastaviti da radimo, Grčku, Španiju, Portugaliju, Italiju i druge evropske zemlje pogođene bankarskom krizom i krizu evra kroz prizmu postojećih online medija. Do jula 2012, naš predani tim od oko 80 volontera napisao je više od 80 postova na engleskom jeziku, od kojih je većina prevedena na druge jezike. Ova e-knjiga predstavljla samo mali izbor tekstova koji pokriva većinu zemalja EU, a zamišljena je kao fleksibilan alat za širenje i raspravu o ovim pitanjima.

Dok su tradicionalni mediji uglavnom naglašavali slabosti EU ili onih na vlasti, naše pokrivanje ove teme ima

za cilj negovanje solidarnosti i razumevanje među stanovnicima Evrope. Naš cilj je da razumemo značenje svega ovoga i raspravu izazvanu evropskim planom za izlazak iz krize, uz nove ideje i alternativne odgovore. Global Voices se nadaju da će putem prevoda i kroz međunarodni timski rad, kroz pokrivanje građanskih medija o Krizi u Evropi, izgraditi mostove razumevanja među građanima, međunarodnih predstavnika medija, aktivista, učenih ljudi i mladih ljudi koji osećaju posledice ekonomske krize ovih dana. To uključuje i širu povezanost sa drugim regionima, tj. nekoliko afričkih zemalja.

Ovde je fokus na građanskim medijima koji pokazuju kako se pojedinci, koji ne koriste društvene medije kao megafon za njihova razmišljanja online, uključuju u revolucionarni proces kolektivnog stvaranja. Online i mobilni telefoni kao alati su takođe dali novi zamah ponovnom korišćenju informacija građana – bez obzira na njihove godine – kao i eksperimentalnim laboratorijima demokratije Uradite To Sami.

Da bi proširili ove glasove i da bi ovaj događaj nekako ostao u sećanju, ova prva e - knjiga Global Voices - a, Kriza u Evropi, je sakupila najbolje iz velikog broja društvenih razgovora, učestvovanja i pokretanja podstaknutih građanima koji prolaze kroz teška vremena štednje na Starom kontinentu i šire. Hajde da vidimo šta će se desiti.

Urednički tim GV 'Kriza u Evropi'

Šta radimo: Global Voices Online je neprofitna organizacija i zajednica sa više od 500 blogera iz celog sveta, koji izveštavaju o tome kako građani koriste Internet i društvene medije kako bi se čuli njihovi glasovi. Volonteri autori i prevodioci rade zajedno kako bi pojačali online razgovore, spajaju različite zajednice blogera tako što rade na raznim jezicima i kulturama. Global Voices ima oko 500.000 posetilaca mesečno preko web stranice na više od 20 različitih jezika (pogledajte naš jezički Lingua Projekat).

pokrenut je na Univerzitetu Harvard početkom 2005. godine, a oslanjamo se na podršku, sponzorstva, uredničke donacije i donacije za pokrivanje troškova. Naš međunarodni tim čine autori volonteri i honorarni urednici koji aktivno učestvuju u lokalnim mrežama, pokušavajući da isprave neke nepravednosti tako što medijsku pažnje usmeravaju kroz moć građanskih medija. Mi verujemo u slobodu govora, uz prevazilaženje problema koji dele ljude, kulture, jezike.

Iako je u početku naše online pokrivanje bilo usmerena uglavnom na ne-zapadne zemlje i pitanja, u poslednje vreme ono se isto tako širi i na druge evropske zemlje. Objavljujemo originalan tekst članka na engleskom jeziku, koji onda volonteri prevode na mnoge druge jezike, uključujući francuski, španski, portugalski, grčki, italijanski, katalonski, i još mnoge druge.

Za ažuriranja i najnovije vesti o *Krizi u Evropi*, proverite našu posebnu stranicu koja pokriva tu temu, pratite nas na Twitteru @GVEuropeCrisis i/ili se pretplatite na naš RSS.

Za komentare, rasprave i više resursa, posetite našu posebnu stranicu na web stranici Global Voices Books.

Sledi popis svih autora i prevodilaca koji su svojim radom doprineli člancima odabranih za ovu e-knjigu. Za opširniji popis GV saradnika koji su na razne načine uključeni u pokrivanje materijala za ‘Kriza u EU’, pogledajite našu posebnu stranicu pokrivanja.

Adriana Gutiérrez, Agnieszka Malinowska, Alba Galvez, Aleksandra Kling, Alena Lakova, Alexia Kalaitzi, Ana Vasquez, Antonella Grati, Ardjana Vogli, Ariane Defreine, Asteris Masouras, Avylavitra, Azucena Ramos, Blanca Barredo, Bijoy, Candy, Chris Moya, Claire Ulrich, Cristy Gomez, Davido, Dijana Djurickovic, Dorota Goczal, Evan Fleischer, FTSK, Gabriela Garcia Calderon Orbe, Gabriella Lillsunde, Giulia Jannelli, Haytham Abo Domaideh, Hsu-Lei Lee, Iryna Natalushko, Kaori Nagatomo, Katrin Zinoun, Katya Churkina, Kristina G. Ilieva, Janet Gunter, Leila Nachawati Rego, Leonard Chien, Louise Ohlsén, Lova Rakotomalala, Luca Di Maio, maj_da_, Maja Veldt-Poklepovic, Manuela Visintin, Maria Lelyuk, Maria Sidiropoulou, Marianna Breytman, Mariateresa Varbaro, Mario Sorgalla, Melina Helm, Michelle Winther, Monika Lewandowska, Natalya Renegar, Neus Adrian Pons, Nicole Schaupke, Nirinandrea, Pantha, Paola D’Orazio, Paula Góes, Percy Balemans, Rayna St, Reza Nahaboo, Samantha Deman, Sanne Greve, Sara Moreira, Sara Sg, Stanislas Jourdan, Stratos Moraitis, Susanna Valle, Suzanne Lehn, Tina Campling, Veroniki Krikoni, Vivienne Griffiths, Yasuyuki Hoshiba, Yhlin, Ylenia Gostoli, Victoria K.Kitanovska, Rania_k.

uvod prevela: Dijana Djurickovic

Reakcije afrikosfere na finansijsku krizu u Grčkoj i MMF

Mnogim afričkim blogerima su poznati izazovi s kojima se suočava grčka ekonomija i mere koje su usledile od Međunarodnog Monetarnog Fonda (MMF), Tokom prethodne krize, MMF je predlagao strukturna prilagođavanja afričkim ekonomijama zahvećenih krizom, s različitim ishodima. Njihove reakcije se kreću od savetodavnih priča iz prošlih iskustava, do lekcija koje treba naučiti za određene regije.
Napisao Lova Rakotomalala (15/05/2010), Preveo Dijana Djurickovic.

Mnogim afričkim blogerima su poznati izazovi s kojima se suočava grčka ekonomija i mere koje su usledile od Međunarodnog Monetarnog Fonda (MMF) da se zaustave dalje štete. Tokom prethodne krize, MMF je predlagao strukturna prilagođavanja afričkim ekonomijama zahvećenih krizom, s različitim ishodima. Reakcije afričkih blogera se kreću od savetodavnih priča iz prošlih iskustava do lekcija koje treba naučiti za određene regije.

Le petit nègre primećuje da Evropa nije bila voljna da traži od MMF-a da priskoči u vreme grčke krize. On se pita zašto je to bilo tako teško odlučiti da se zatraži pomoć od MMF-a za jednu evropsku zemlju, kada se nešto slično nedavno desilo u Africi. Evo zašto on misli da su evropske zemlje zabrinute za MMF-ov predlog za Grčku:

> Le twist dans le cas grec et que, comme on ne peux pas dévaluer l'Euro comme on a jadis dévalué le Franc CFA, les dirigeants européens se retrouvent contraints et forcés d'aider d'une manière ou d'une autre la Grèce.

> U slučaju Grčke, stvar je u tome da postoji jak otpor brzom devalviranju Euro valute, kao što je to bio slučaj za CFA (Afrička finansijska zajednica). Prema tome, evropske vođe su prisiljene da pruže bilo kakvu pomoć Grčkoj.

Isto tako, Lambert Mbela tvrdi da bi, s obzirom na nivo proračunskih deficita u mnogim evropskim zemljama pored Grčke, određena devalvacija za Evro trebala biti uzeta u obzir:

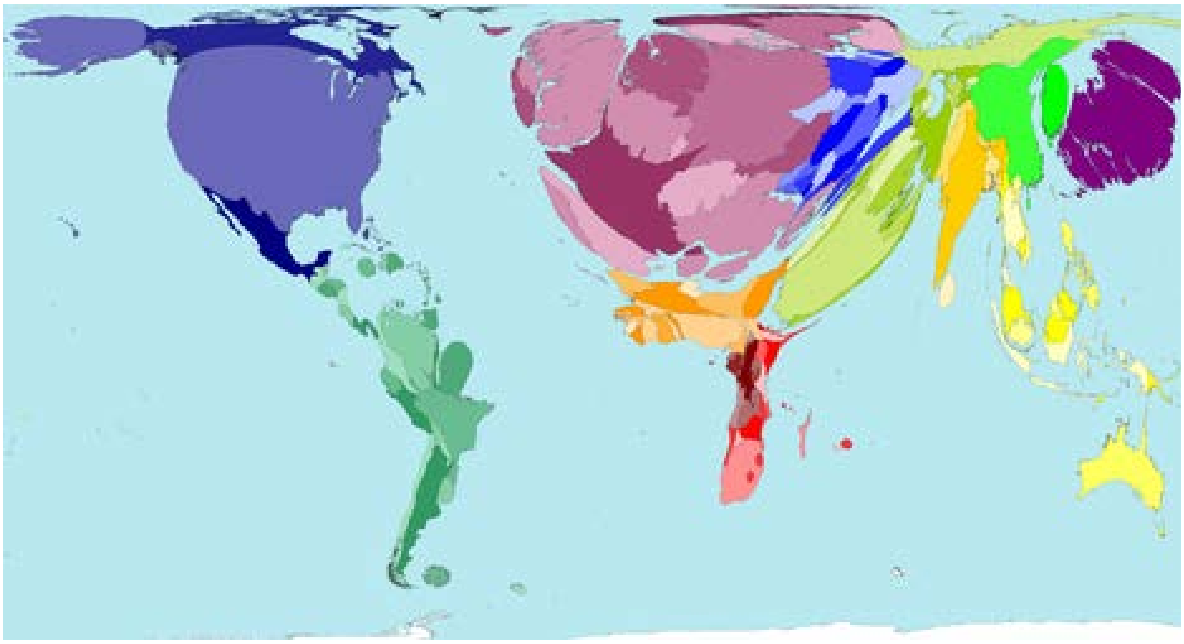
> Admettons quand même que les situations sont similaires : déficit budgétaire, endettement public, taux de chômage élevé, balance commerciale déficitaire, mauvaise gestion des finances publiques, avec comme cerise sur le gâteau, fricotage des données publiques !!!
> Sérieux, si c'avait été le Mexique, l'Argentine ou le Burkina-Faso qui présentait de tels manquements, Monseigneur FMI préconiserait déjà une dévaluation « compétitive » et des programmes d'ajustement structurel afin de rétablir les finances publiques.

> Hajde da se barem složimo da su uslovi sablasno slični: proračunski deficit, javni dug, visoka nezaposlenost, komercijalni saldo u crvenom, loše upravljanje javnim finansijama i na kraju svega toga, strašni javni podaci!!
> Ozbiljno, da je u pitanju bio Meksiko, Argentina ili Burkina Faso, moćni MMF bi već propisao konkurentnu devalvaciju i strukturalno prilagođavanje da pomogne javnim finansijama.

Éric Toussaint objašnjava da bi naizgled čudna odredba MMF-ovih mera prema regijama mogla biti direktna posledica činjenice da južne zemlje ne drže puno vode u procesu odlučivanja u MMF-u:

> l'Afrique subsaharienne occupe une place égale à la France alors qu'elle compte 10 fois plus d'habitants. L'Afrique au Sud du Sahara ne dispose que de deux membres au sein du Conseil d'administration du FMI et ces deux membres doivent exprimer le point de vue de 48 pays [..] Vous imaginez la difficulté des 48 pays africains à se faire entendre si seuls 2 administrateurs les représentent.

> Iako regija Subsaharske Afrike ima 10 puta više stanovnika od Francuske, oni imaju istu težinu unutar MMF-a. Regija ima samo dva predstavnika u MMF Odboru guvernera, a oni izražavaju mišljenja 48 zemalja [..] Možete samo zamisliti poteškoće da se čuje glas 48 zemalja kad imaju samo dva predstavnika.

Map glasanja u MMFu po teritoriji iz 2006. na World Mapper CC-license.

Musengeshi Katata na *Forum Realisance* dalje istražuje razloge zašto je grčka kriza prošla neopaženo tako dugo. Iako je MMF nedavno objavio ooptimističan izveštaj o stanju u subsaharskoj Africi, mmnogi su još uvek skeptični jer je naglasak na ekonomskom rastu, dok mnoga druga pitanja ostaju neodgovorena.

Konačno, *Paul Bara* iz *AfriqueRedaction* je je pesimista kada se govori o održivom rešenju za globalnu krizu:

> Notre modèle de croissance basé, sur la séquence : crédit - consommation - dette, est obsolète. En second lieu parce que les systèmes politiques et les gouvernements semblent incapables de jeter les bases d'un nouveau modèle de développement [..] Un Krach parait donc inévitable en 2010 puisque comme l'explique Kenneth Rogoff, la défaillance d'un état (ou de plusieurs) paraît inévitable : se posera alors de manière aiguë le problème d'un modèle de croissance totalement inadapté (crise systémique).

Naš sadašnji model rasta zasnovan na: kredit-potrošnja-dug je zastareo. Podršku mu ne pružaju ni politički sistemi ni vlade koje izgleda nisu sposobne da postave temelje novog razvojnog modela [...] Zbog toga se čini da je pad u 2010 bio neizbežan, jer, kako Kenneth Rogoff objašnjava, izgleda da je neizbežan neuspeh druge države (ili više njih): problem ove sistemske krize neodgovarajućeg modela rasta će uskoro postati mnogo jasniji.

Portugal: Generacija protesta, uz ludosti i sastavljanje kraja s krajem

Danas "Generacija Struganja" izlazi na ulice u Portugalu i dalje, u protestima protiv visokog nivoa i nezaposlenosti uopšte. Naoružani himnom i anti-konformističkim stavom, postavlja se pitanje, Da li je ta Generacija stvarno toliko luda?
Napisao Ana Vasquez (11/03/2011), Preveo Danica Radisic.

Napadi su počeli. 12. marta, u mnogim gradovima širom zemlje i kroz portugalske delegacije širom Evropske unije, mladi su izašli na ulice. Kako javlja organizacija, Geração à Rasca [Generacija "Sastavljanja kraja s krajem"], ovaj protest je "ne-stranački, sekularni i miran protest koji za cilj ima da ojača učešće građana u demokratskoj vlasti u zemlji". Izronio je kao spontani event na Facebooku i, za manje od mesec dana, okupio je preko 50.000 [Update: 64.639] onih koji nameravaju da učestvuju:

> Nós, desempregados, "quinhentoseuristas" e outros mal remunerados, escravos disfarçados, subcontratados, contratados a prazo, falsos trabalhadores independentes, trabalhadores intermitentes, estagiários, bolseiros, trabalhadores-estudantes, estudantes, mães, pais e filhos de Portugal.
> Protestamos:
> - Pelo direito ao emprego! Pelo direito à educação!
> - Pela… melhoria das condições de trabalho e o fim da precariedade!
> - Pelo reconhecimento das qualificações, competência e experiência, espelhado em salários e contratos dignos!

> Mi, nezaposleni, oni na listi od "petsto-evraša" [odnosi se na mesečne plate] i drugi, slabo plaćeni, prerušeni robovi, oni koji su vezani podugovorom, honorarni radnici, navodno nezavisni radnici [tako zaposleni od strane poslodavaca da bi se izbegla isplata socijalnog osiguranja], privremeni radnici, stažisti, specijalisti, radnici studenti, studenti, majke, očevi i deca Portugala. Zahtevamo:
> - Pravo na zaposlenje! Pravo na obrazovanje!
> - Poboljšanje radnih uslova i kraj neizvesnostima kada je rada u pitanju!
> - Priznavanje [naših] kvalifikacija, sposobnosti i iskustva, koje se ogledaju u dostojanstvenim platama i ugovorima!

Nezaposlenost u kontekstu

Prošlog decembra, voditelj na TSF Radio News je izneo podatak iz INE (Nacionalni Institut za Statistiku), koji je istakao da više od 300,000 mladih ljudi nema nikakvu [ekonomsku] aktivnost". Isti radijski voditelj je 24. februara rekao, da je "23 odsto mladih nezaposleno, 720.000 imaju kratkoročne ugovorei da je u poslednja tri meseca zabeleženo povećanje od 14% u korištenju recibos verdes [radnici koji zarađuju u samozaposlenom režimu poreza]".

Na blogu Epígrafe (Epigraf), Ricardo Salabert iz *FERVE Pokreta*(BOIL, skraćenica za Muka nam je od Recibos Verdes), objašnjava ovakav odnos prema tržištima rada:

> Os recibos verdes são um modelo de facturação aplicável aos trabalhadores independentes, i.e., às pessoas que prestam serviços ocasionais para entidades várias (empresas ou particulares). São exemplo disso os médicos, os arquitectos (entre outros) que podem passar recibos verdes aos seus clientes, não tendo de se estabelecer como empresa.

> *Recibos verdes* je model za fakturisanje koji se odnosi na samozaposlene, odnosno na ljude koji pružaju povremene usluge za nekoliko subjekata (kompanija ili pojedinaca). Jedan primer su doktori, arhitekte (među ostalima) koji ih mogu koristiti na račun svojih klijenata, bez potrebe da se uspostave kao firma.

I tako raste broj radnika koji nemaju nikakve socijalne zaštite (u bolesti, trudnoći, smrti rođaka), bez odmora ili neke druge vrste podrške. Poslodavac može otpustiti ove radnike u bilo kojem trenutku, jer, po zakonu, oni nemaju veze s preduzećem. Postoji desetne hiljada Portugalaca, iz svih generacija, sa statusom lažnih recibos verdesa koji pružaju usluge firmama pod istim uslovima koje sadrži i Ugovor o radu, kako je navedeno u Zakonu o Radu (član 12), koji ih stalno drži u neizvesnosti.

Muzika podstiče akciju

Neko bi ih mogao nazvati *Ni-tamo-Ni-ovamo generacijom*, kako Rui Rocha objašnjava, na blogu Delito de Opinião (Delikt mišljenja):

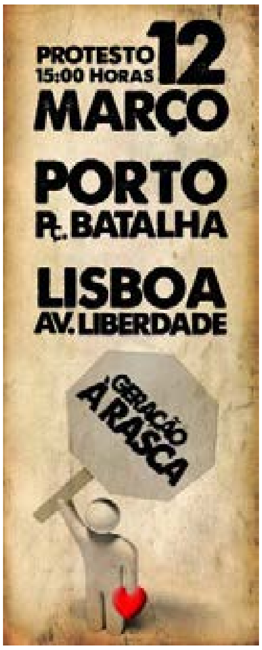
> Nem estudam, nem trabalham. (…) Tipicamente, esta é uma geração potencialmente melhor preparada do que as que a precederam e, aparentemente, muito segura de si. São, todavia, presa fácil da degradação do mercado laboral e não conseguem encontrar uma saída airosa, nem combater este estado de coisas. Os sociólogos identificam uma característica muito comum neste grupo: a inexistência de qualquer projecto de vida. As manifestações mais evidentes são a apatia e a indolência.

> Oni niti studiraju niti rade. (...) Po pravilu, ova generacija je potencijalno bolje pripremljena od svojih prethodnika, i očigledno je vrlo samouverena. Međutim, oni su lak plen za razgradnju na tržištu rada, i ne mogu pronaći elegantan izlaz iz svega toga, niti se boriti protiv ovog stanja.
> Sociolozi su identifikovali zajedničku osobinu ove grupe: odsustvo bilo kakvog životnog plana. Apatija i lenost je ono što prvo pada u oči.

Krajem januara, muzička grupa Deolinda predstavila je na svojoj turneji neobjavljeni komad koji je izazvao jake emocije, dajući ime i glas onome što je postalo, nakon toga, poznato kao *Generacija ludosti*.

Sou da geração sem remuneração
E nem me incomoda esta condição
Que parva que eu sou!
Porque isto está mau e vai continuar
Já é uma sorte eu poder estagiar
Que parva que eu sou!
E fico a pensar,
Que mundo tão parvo
Onde para ser escravo é preciso estudar...

Poster za protest “ Sastavljanje kraj s krajem” generacije sa event stranice na Facebooku

Soy de la generación sin remuneración
Y no me importa esta condición
¡Qué tonto soy!
Porque las cosas están mal y así seguirán
Y tengo suerte de tener una pasantía
¡Qué tonto soy!
Y después me pregunto,
Qué mundo tan tonto
Donde para ser esclavo se necesita estudiar...

Pesma Deolinde, sa više od 345,000 pregleda na YouTubeu, spontano je postala himna “(sadašnje) lude generacije”.

Nekoliko dana kasnije pismo urednika u jednom besplatnom dnevnom listu u Portugalu, po rečima urednice ovog izdanja Isabele Stilwell, ako su “studirali i sada su robovi, onda su zaista budale. Budale zato što su potrošili novce svojih roditelja i naše poreze na studije i završili tako što nista naučili nisu”. Kao odgovor dobila je na hiljade komentara koji se razmnožavaju na društvenim mrežama.

Ova himna je onda postala barut koji je zapalio fitilj za svakoga ko se oseća kao da plaća za greške koje je

počinila prethodna generacija.

Mnogo problema, malo rešenja

Ako je s jedne strane ovo spojilo neke u opštem otporu, mnogi drugi su se, s druge strane, ogradili. To je probudilo neke polu-uspavane rasprave.

Dok blog O Jumento (Magarac) piše o međugeneracijskoj solidarnosti (ili njenom nedostatku), Helena Matos, na blogu *Blasfémias* (Bogohulja), dovodi u pitanje legetimitet ove generacije da zahteva ista prava kao što su imali njihovi roditelji:

> Preparam-se agora os ditos membros da geração à rasca não para exigir que os mais velhos mudem de vida mas sim que também eles possam manter esse tipo de vida. Quem vier depois que se amanhe. A prosseguirmos, dentro de alguns anos, assistiremos a protestos de gerações que se dirão bem pior do que à rasca.

> Članovi tzv. generacije sastavljanja kraja s krajem sada se ne spremaju da pozovu starije osobe da promene svoje živote, nego zahtevaju da i oni mogu tako da žive kada ostare. Oni koji dođu kasnije će se nekako snaći. U budućnosti, za nekoliko godina, prisutvovaćemo protestima generacija koje će sebe opisivati mnogo gore nego po sastavljanju kraja s krajem.

Satira članka Isabele Stilwell, na Facebook stranici "artº 21" (stavka portugalskog Ustava koja se odnosi na pravo otpora)

Luis Novaes Tito apeluje za promenu status quo-a, na blogu A Barbearia do Senhor Luis (Berbernica gospodina Luiša), gde upozorava na sukob generacija:

> Concordo que, em vez de chorarem pelos cantos embalados pelo faducho do "já não posso mais", vão para a rua gritar que é tempo de mudar, antes que os mandem embalar a trouxa e zarpar.

> Slažem se da umesto plača u uglovima zamotan kao mali pas uz kuknjavu ja ne mogu dalje, treba samo izaći na ulice i vikati da je vreme za promenu, pre nego što Vas pošalju da se spakujete i odletite.

Od postova i komentara, do tekstova urednika i onih sa mišljenjima u tradicionalnim medijima, tu su i oni koji i dalje pokušavaju da gurnu društvo u srce problema: uzroci i rešenja (znajući da je lakše da se dogovore o uzrocima nego o rešenjima). Tako je rasprava povećala ulogu države i zakonodavca, kao i legislator, and also to univerziteta i institucija visokog obrazovanja.

I tako je sa Portugalom, "zemljom blagih manira", čija je korpa konformizma možda prepuna, sada i zauvek. Daleko od pronalaženja platforme za konsultacije između političke klase, civilnog društva i same generacije

koja je u pitanju, pokret koji je nastao i ipak se proširio, sada traži put ka zrelosti. Danas prolazi kroz svoj prvi veliki test, i, s obzirom na krhkost računanja na brojeve sa društvenih mreža, saznaćemo prave razmere želje ove generacije za promene u zemlji kada to vreme dođe. I čekamo. Zabrinuti.

Španija: “Da, Mi Kampujemo” mobiliše se na ulicama i Internetu

Kao nastavak talasa protesta pokrenutog 15 maja, ‘ogorčeni’ se sada organizuju na decentralizovanim i horizontalnim mrežama, dok koriste alate društvenih medija za deljenje i širenje informacija, za pričanje svojih priča, kao i za saradnju na idejama, predlozima i inicijativama
Napisao Leile Nachawati Rego (20/05/2011), Preveo Dijana Djurickovic.

Španci su od 15. maja izašli na ulice da traže demokratiju pre predstojećih izbora, s hiljadama njih koji logoruju u različitim gradovima. Madridski Odbor za Izbore je 18 maja zabranio pokret 15-M, kada su protesti došli na naslovne strane međunarodnih novina, ali organizatori su ih prevarili tako što su se sastajali na Puerta del Sol trgu čak tri dana, uprokos kiši.

Prema Madridskom Odboru za Izbore nema“posebnih ili ozbiljnih razloga” za hitan poziv na masovne demonstracije. Ove izjave pokazuju jaz između službenog diskursa i zahteva građana, i okrenule su oproziciju protiv dve glavne političke stranke.
Protesti su se proširili na celu zemlju i na Internet, sa stotinama hiljada protestanata u raznim gradovima, kao na primer u Malagi, Granadi i na Tenerifama, a korisnici dele ažuriranja i podržavaju jedni druge putem društvenih medija, posebno na Twitteru:

> #acampadasol Mojándose por la democracia y por unos derechos y unos deberes más justos. Mucho Ánimo desde #acampadasegovia #nonosvamos

> #acampadasol Kisnemo za demokratiju i za nepristrasna prava i dužnosti. Puno podrške od #acampadasegovia #nonosvamos

Organizovana je i podrška za događaje u Španiji, uglavnom na Facebooku i Twitteru, ispred španskih ambasada u različitim gradovima, kao u Londona ili Jerusalimu.

> @Anon_Leakspin: A las 19:00 empezará un campamento en la embajada española en Londres (Reino Unido). #spanishrevolution #europeanrevolution #yeswecamp #acampadasol

> @Anon_Leakspin: U 19:00h započeće kamp pored španske ambasade u Londonu. #spanishrevolution #europeanrevolution #yeswecamp #acampadasol

Ponoć na Puerta del Solu. Madrid, 19. maj. Fotografija: Mikel el Prádanos

Građani su se efektno organizovali u odbore za pravna pitanja, komunikacije, čišćenje, hranu, zdravlje, pa čak i za muziku.

Toliko je hrane doneto u kamp da su organizatori morali tražiti mesto da sve to odlože. Takođe, desetine njih volontira u prevođenju dokumenata i odluka ovog odbora na engleski, francuski, arapski i znakovni jezik.

Demonstranti u Madridu, Španija. Fotografija: Julio Albarrán, (CC License).

Španija: “Da, Mi Kampujemo” mobiliše se na ulicama i Internetu

Uz rasprave koje se brzo pojavljuju, menjaju i zamenjuju jedna drugu na Twitteru, teško je i medijima i glavnim političkim strankama da održe korak:
#democraciarealya, #spanishrevolution, #acampadasol, #nonosvamos, #yeswecamp, #notenemosmiedo, #juntaelectoralfacts, #esunaopcion, #tomalaplaza, #pijamabloc,

cpostoje zajedno s oznakama za lokalne kampove, jedan za svaki grad:
#acampadavalencia, #acampadalgño, #acampadabcn

> @LaKylaB: Cuántos decían que no era posible un cambio? Cuántos creían que siempre viviríamos así? Cuántos?. Esto es solo el comienzo.

> @LaKylaB: Koliko njih je reklo da je promena nemoguća? Koliko njih je verovalo da ćemo uvek ovako živeti? Koliko? Ovo je tek početak.

Demonstranti u Madridu, Španija. Fotografija: Julio Albarrán, (CC License).

Desetine oznaka su pretvorili ovaj protest, ironično, u pokret koji je teško zaustaviti. Bez vidljivih vođa i uz decentralizovan sistem komunikacije, pokretanja u Španiji postaju još jedan događaj globalnog pokreta koji tradicionalne strukture veoma teško tumače.

Ljudi koriste društvene medije ne samo za organizovanje i deljenje ažuriranja, već veoma efektno koriste digitalne alate za saradnju. Njihovi ciljevi i zahtevi se mogu pročitati na web stranici Prava Demokratija Sada. Postoji i Wiki koji uključuje informacije i materijale, online dokumente uz pravne savete on o ostvarivanju prava na udruživanje i okupljanje, hitnu peticiju koja zahteva da se ukine zabrana protiv kampa, i jedan blog post objavljen na isti dan od strane nekoliko aktivisti iz pokreta #nolesvotes (ne glasajte za njih), među mnogim drugim inicijativama koje proizilaze iz online zajedničkog rada: “#nolesvotes: za odgovorno glasanje”

Španija: “Da, Mi Kampujemo” mobiliše se na ulicama i Internetu

Colaboración distribuida: Te invitamos a copiar este texto y construir páginas de enlaces que referencien todos los sitios que dan apoyo a la iniciativa. De igual modo, invitamos a los demás colectivos que comparten nuestra propuesta a que lleven a cabo acciones similares. La fuerza de la red reside en la distribución y colaboración entre sus nodos.

Podeljena saradnja: Pozivamo Vas da kopirate ovaj tekst i da napravite stranice uz linkove ka svim stranicama koje podržavaju inicijativu. Isto tako, pozivamo i druge grupe koje se slažu sa našim predlogom da sprovedu slične akcije. Snaga mreže leži u raspodeli i saradnji među njenim čvorovima.

Kamp na Puerta del Sol, Madrid, Španija. Fotografija: Julio Albarrán, (CC Licenca).

Neki mediji i političke vođe su optužili pokret da ne poseduje definisanu strukturu. Međutim, građani, mladi i ne tako mladi, se organiziraju na različite i inovativne načine. Oni zauzimaju javne prostore, kako na ulicama tako i na Internetu, i koriste digitalne alate za organizovanje, deljenje i izgradnju vlastitih priča. Danas je planiran “tihi vrisak” 20 maja, tačno u ponoć, a izgleda da je to prilično snažna metafora za ovaj komunikacijski jaz.

Portugal: građani pitaju Islanđane o demokratiji

Portugalski blogeri i aktivisti postaju inspirisani islandskom praksom direkne demokratije kao odgovor na krizu s kojom su se suočili u aprilu. Pregled misli i mišljenja objavljenih na internetu.
Napisao Sara Moreira (09/11/2011), Preveo Tamara Gocmanac.

Iste nedelje kada je, u aprilu, bivši portugalski premijer Jose Socrates najavio potrebu za međunarodnim finansijskim merama pomoći za javni dug od €80 milijardi, Islanđani su izašli da glasaju i da odbiju učestvovanje poreskih obveznika kao odogovor na mere za izlazak iz krize "Icesave" banke.

Iako portugalski glavni mediji nisu detaljno pokrivali tu Islandsku praksu direktne demokratije - odbijanje međunarodnih mera za spašavanje i ekonomski oporavak za dve godine – za blogere ova tema je inspirativna i analiziraju je.

Clavis Prophetarum [pseudonim], sa bloga Quintus, govori zašto misli da se ignoriše Islandski hrabri otpor političkom finansijskom kompleksu, koji demokratski vlada Evropskom Unijom:

> A opção islandesa não serviu os interesses dos bancos europeus, logo estes têm todo o interesse em que se não fale dela nem que esta possível via chegue aos ouvidos dos cidadãos.
>
> Quando em 2007, a Islândia foi o primeiro país europeus a soçobrar perante a crise mundial, declarando bancarrota por causa da falência do seu maior banco muitos desconsideraram o impacto de tal crise alegando que se tratava apenas de um pequeno país com pouco mais de meio milhão de habitantes e que seria facilmente "socorrido" por um empréstimo do FMI. O problema foi que na Islândia a "ajuda" do FMI foi levada a referendo e... derrotada.
>
> Islandska opcija nije poslužila interesu evropskih banaka, pa oni imaju pravo da ne budu spomenuti u ovom izboru i postoji mogućnost da se takav put nikada ne otkrije građanima.
>
> Kada je 2007. godine Island bio prva evropska zemlja koja je osetila posledice globalne krize tako što je proglasila bankrot zbog kolapsa tamošnje najveće banke, mnogi su prevideli uticaj ove krize i tvrdili su da je to samo jedna mala zemlja s nešto više od pola miliona ljudi i da će lako izaći iz krize uz pomoć MMF kredita. Problem je bio taj što je na Islandu pomoć MMF-a stavljena na referendum i ... nije prihvaćena.

Takođe, on dodaje da se "u Portugalu, rešenje za sadašnju krizu ne može naći u smanjivanju budžeta u roku od deset godina kako bi banke i dalje mogle da nam pohlepno i neobuzdano pozajmljuju novac."

Glas naroda je samo jedna od “lekcija” za Portugal i za ostatak evropskih zemalja koju mogu da nauče na primeru Islanda, kao i kako se izveštava za vesti online. Ljudi su takođe organizovali sedeljke ispred parlamenta uz zahtev za skidanje konzervativne vlade, izveli su one koji su odgovorni za krizu na sud – uključujući bivšeg premijera Geir Haarde, čije suđenje je počelo prošlog ponedeljka, 5. septembra – i radi se na novom Ustavu, začetom među okupljenim ljudima.

Protest u Rejkjaviku, 2008. Fotografija Kristine Lowe – Flickr (CC BY-NC-SA 2.0).

Da li mislite da bi i mi u Portugalu trebali isto to da uradimo?

U videu Miguela Marquesa, grupa portugalskih građana pita Islanđane o njihovoj društvenoj mobilizaciji:

> Kako su sindikati u Islandu zauzeli [sic] položaj i videli [sic] sebe kao učesnike u pokretima otpora protiv dužničke krize na Islandu i celoj Evropi? (...)
>
> Kako se vi Islanđani organizujete da obezbedite bolju budućnost?
>
> (...) Šta se događa sada? Šta još radite? Za šta se borite i za šta mislite da se vredi boriti, da li je Ustav vredan te borbe? Da li ovaj Ustav stvarno razdvaja vlast – ekonomsku, političku, versku? Kako mislite da će to pomoći? Za koje stvari želite da Vam Ustav pomogne da ih promenite? (...) Šta radite sada? Pokreti naroda ... da li se još uvek okupljate? Da li ste organizovani u malim grupama? Da li su se i ljudi podelili kao i ona četvorica koji su izabrani? Da li imate male grupe koje dele Vaše interese?
>
> (...) Bilo da živite u Evropi, ili kao mi ovde na jugu, bilo bi dobro da pronađemo način da se sastanemo i da saznamo šta nije u redu s celom sistemu, kapitalističkom sistemu, naravno. Kako možemo stvoriti mrežu pomoći u kojoj bi zapravo mogli predložiti potpuno nov sistem za Evropu i šire? Napred ljudi na Islandu!

Za Miguela Madeira, sa bloga Vias de Facto, “relativni uspeh Islanda više leži u pokretanju stanovništva nego u novoj vladi.” U komentaru na ovu objavu Fernando Ribeiro naglašava činjenicu da na Islandu nije bilo potrebe za nasilnim sukobima i smatra da, u Grčkoj, Irskoj i Portugalu, politička klasa nije – i neće – konsultovati birače koje predstavlja kada donosi tako važne odluke kao što je oslanjanje na evropske fondove. Važno je da se:

> requerer abertamente mais democracia na hora das tomadas de decisão fundamentais, e ultrapassar o argumento caduco da democracia liberal em que a democracia representativa funciona assim mesmo.
>
> otvoreno traži više demokratije u trenutku donošenja glavnih odluka, i da se prevaziđe zastareli argument liberalne demokratije koja kaže da predstavnička demokratija funkcioniše samo na ovaj način.

Islanđani ne samo da traže više demokratije, nego i učestvovanje u “konačnom postavljanju participativne demokratije. (...) Demokratija 2,0, kroz novu grupu predloga prikupljenih za raspravu o Ustavu u Parlamentu u oktobru. Paula Thomaz sa Carta Capital sažima proces:

> a discussão para a nova [constituição] islandesa se dá através de vídeos do Youtube em tempo real, que mostram os debates do Conselho; fotos no Flick; pequenas frases no Twitter; no site oficial dos temas (em islandês e em inglês); e no Facebook é que as ideias estão abertas para discussão.
>
> Rasprava o novom Islandskom [Ustavu] se odvija kroz video materijal na Youtube u realnom vremenu, koji pokazuje rasprave Veća; fotografije na Flickr, kratke rečenice na Twitteru, na službenoj internet stranici (na islandskom i engleskom jeziku) i na Facebook strani gde su ideje otvorene za raspravu.

Da bi zaokružili temeljnu analizu o odgovoru Islanda na krizu, prenosimo članak u kome je izraženo mišljenje inženjera i javnog službenika Fernando Gouveia, koji je prvo objavljen na web stranici Noticias do Douro i naširoko podeljen online, gde on piše:

> Se isto servir para esclarecer uma única pessoa que seja deste pobre país aqui plantado no fundo da Europa, que por cá anda sem eira nem beira ao sabor dos acordos milionários que os seus governantes acertam com o capital internacional, e onde os seus cidadãos passam fome para que as contas dos corruptos se encham até abarrotar, já posso dar por bem empregue o tempo que levei a escrever este artigo.

Ako ovo dovede u red stvari za barem jednu osobu iz ove jadne zemlje na samom kraju Evrope, osobu koja luta okolo bez dinara da iskusi sporazume milionera koje njihovi predstavnici u vladi sklapaju u vezi s međunarodnim kapitalom, i gde su građani gladni, gde su računi korumpiranih popunjeni do vrha, onda mogu smatrati da je vreme koje mi je bilo potrebno da napišem ovaj članak dobro potrošeno.

Španija: Protesti 15. oktobra i pokrivanje putem masovnih medija

Globalni protesti od 15 oktobra koji su održani kao podrška ostvarivanju prave demokratije i protiv korupcije elitnih finansijskih korporacija su zaista bili masovni u Španiji. Pregled pokrivenosti od strane nekih tradicionalnih medija i online komentari na sve to.
Napisao Chris Moya (22/10/2011), Preveo Tamara Gocmanac.

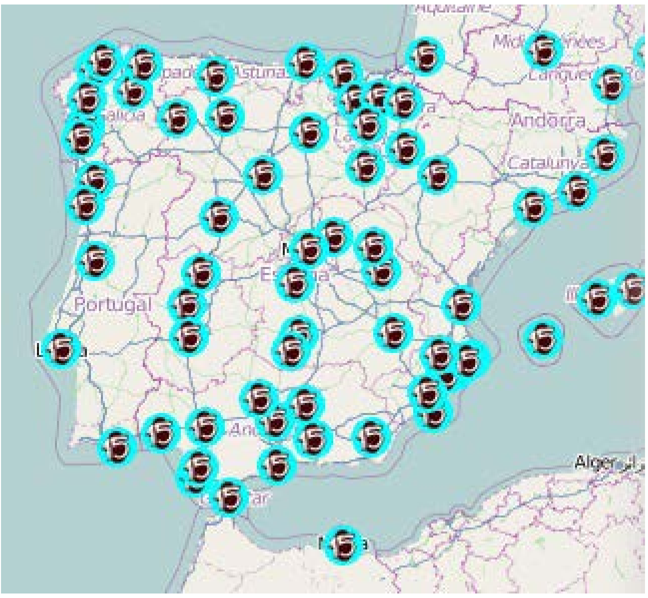
Tokom globalnih protesta u više od 1000 gradova i 82 zemlje 15. oktobra ove godine, ljudi su se okupili pod sloganom Zajedno za Globalne Promene, gde su zahtevali svoja prava i istinsku demokratiju. Internet je bio preplavljen video materijalima koji su pozivali hiljade građana koji se ne slažu s politikom socijalne štednje i pokornosti vlade tržištu i finansijskim korporacijama.

@democraciareal: ¿Piensas quedarte en casa y leer lo que ha sucedido en los libros de historia? ¿o quieres ser partícipe y vivirlo?

@democraciareal: Da li mislite da ćete ostati kod kuće i čitati o tome šta se dogodilo u knjigama za istoriju? ili želite da učestvujete i da živite?

U konkretnom slučaju Španije, popis mesta za sastanke je bio prilično raširen, kao što se vidi na sledećoj slici:

#15O mesta za sastanke u Španiji.

U gradovima gde se ovo dešavalo širom zemlje, priliv ljudi je bio ogroman, i dosegao je 500,000 u Madridu i 350,000 u Barseloni. Ulice u ovim gradovima bile su ispunjene plakatima, idejama i ljudima koji su bili ogorčeni neoliberalnim merama. Demonstracije u oba grada su protekle mirno i na trgovima se mogla osetiti želja zajednice za globalnu promenu, za promenu mentaliteta.

Konzervativniji mediji u zemlji, koji su pogrešno inoformisali čitaoce od trenutka kada je započeo pokret #15O, izašli su na ulice sa sledećom naslovnom stranom:

ABC

– Domingo 16-10-2011 / abc.es –

Los indignados «festejan» su protesta planetaria

ABC – naslovna strana, 16 Oct. 2011 – Ogorčeni demostranti “slave” globalni protest.

EL MUNDO

El PP conseguiría hoy 196 escaños y el PSOE sólo 117

La UE quiere devaluar un 20% la deuda española tras considerar que es tóxica

La ausencia de Blair convierte a Kofi Annan en la única figura relevante en la mesa sobre ETA

El 15-M resurge pacíficamente en España y con violencia en Roma

Naslovna strana El Mundo umanjuje demonstracije i prikazuje protestante kao huligane.

@MikelSB: Acabo de ver la portada de #ABC bit.ly/nAqieS
¡Lamentable manipulación! Sacan la única manifestación con incidentes del #15o

@MikelSB: Upravo sam video #ABC naslovnu stranu. Užasna manipulacija! Oni koriste #15o protest samo kada se dese nasilni incidenti

Glavni čovek u El Mundo*, Pedro J. Ramírez*, c sproveo je anketu na Twitteru gde je sugerisan položaj koji konzervativni mediji žele da daju globalnom pokretu za promene; ili će staviti 15M na stranu krajnje levice, prikazati ih kao nasilne, ili će potpuno omalovažavati na hiljade ljudi koji su izašli na ulice.

> @pedroj_ramirez: Q opináis? a) El 15M generará nuevo partido de izdas. b) El 15M derivará en violencia antiRajoy. c) El 15M seguirá lúdico e irrelevante.

> @pedroj_ramirez: Šta mislite? a) 15M će stvoriti novu levičarsku stranku. b) 15M će se završiti anti-Rajoy nasiljem. c) 15M će i dalje biti zabavna i nebitna.

LA RAZÓN

LAS RAZONES DEL CAMBIO

Por la derrota real de ETA

El único final digno pasa por la disolución de la banda, la entrega de las armas, y la petición de perdón a las víctimas sin concesiones políticas

Javier Moro gana el 60 premio Planeta con «El imperio eres tú»

Naslovna strana La Razón nije naglasila masovnost protesta

Kao što se moglo videti na naslovnim stranama sledećeg dana, 16. oktobra, nisu svi listovi podelili iste naslove, niti učestvovali, u najmanju ruku, u cenzuri informacija, za razliku od nekih ranije navedenih.

Finansijska kriza u Grčkoj i protesti protiv štednje

Izgleda da, nakon smanjene aktivnosti tokom leta, grčki pokret ogorčenih prikuplja snage tokom septembra – u vreme nametanja još jednog kruga mera štednje.
Napisao Asteris Masouras (28/10/2011), Preveo Dijana Djurickovic.

Više od godinu i po dana je prošlo od početka očajnih pregovora o spašavanju i od pružanja tranši od strane Međunarodnog Monetarnog Fonda, Evropske Centralne Banke i Evropske Unije za izlazak iz krize. Nefleksibilne i očigledno neefektivne mere štednje nametnute Grčkoj socijalističkoj vladi od ove "troike" (tri), dočekane su nemilosrdnim protestima. Drama o najvećoj dužničkoj krizi u Evropi s Grčkom u samom centru, dostiže vrhunac iako političari očajnički pokušavaju da pronadju načine da spasu Evropsku Uniju koja se davi u dugu.

Ruganje Statui trkača kao buntovniku. Fotografija Atinskog Ogorčenog' multimedija tima, (licenca CC BY-NC-ND 3.0).

Grčki Pokret Ogorčenih, inspirisan pokretom "Arapsko Proleće" i Evropskim revolucionarnim pokretom započetim u Španiji, uglavnom se zasniva na sedeljkama u lokalima na javnim trgovima u Atini i Solunu. Izgledalo je da je ovaj pokret zamro tokom leta, nakon niza oštrih policijskih mera, ali se opet zahuktao u septembru pošto je nametanje dodatnih mera štednje, nakon onih za izlazak iz krize dogovorenih u julu na Hiton Samitu Eurozone, dodalo kap u prepunu čašu.

Rezultati strogih mera štednje

Uz nezaposlenost mladih koja prelazi 40% i neizvesnosti koja lebdi nad smanjenim prospektima za rad kod kuće, mere štednje su izazvale novi talas doseljavanja. U pitanju su, ovaj put, najbolji mladi grci, koji dodaju teret na ekonomiju uz prisiljenu i izabranu penzijsku navalu do koje je došlo zbog smanjivanja broja zaposlenih i povećanja granice za penziju.

Mere štednje same po sebi mogu predstavljati kršenje ljudskih prava, kao što je, u julu, primetio stručnjak UN-a. Stalno nametanje mera štednje odražava se u svakodnevnom životu stanovnika Grčke: socijalne usluge se ograničavaju, pa se čak oseća i udarac na kupovnu moć zbog promenljivog PDV-a i plata, penzija i smanjenja beneficija. U nedavno objavljenom članku u medicinskom časopisu Lancet, navodi se da kriza štetno utiče i na stanovništvo, uz povećanje kriminala i broja samoubistava.

I kreativni Grci su pogodjeni merama štednje, i koriste blogove i društvene medije da izraze svoje nezadovoljstvo. Bloger koji objavljuje i vlasnik je autorskih prava Constantina Delimitrou daje mračnu sliku finansijske nesigurnosti koja nagriza umove i tela Grka:

> Οι περισσότεροι είμαστε με μόνιμες τανάλιες στα στομάχια για το περισσότερο μέρος της ημέρας και της νύχτας. Ένα βλαμμένο συνοθύλευμα από φόβους, αγωνίες, εικόνες τρομακτικές που δε θες αλλά σου σφηνώνονται στο κεφάλι και δε σ' αφήνουν να πάρεις ανάσα. [..] ακούς να ρωτάνε πόσα μακαρόνια να βάλουν στην άκρη για μια ώρα ανάγκης, πώς θα πάνε στη δουλειά χωρίς φράγκο και πόσο νερό άραγε να θέλει ένα μποστάνι στο μπαλκόνι. Και εκείνη η κυρία ένα βράδυ στο μετρό. Που έκλαιγε για δέκα ευρώ στο τηλέφωνο. Τα παιδιά της στο νοσοκομείο και δεν έβρισκε δέκα ευρώ να ταΐσει τα εγγόνια. Και αυτός που μιλούσε δεν είχε να της δώσει. Και δεν είχα ούτε εγώ. Αλλά και να 'χα, πώς να πλησιάσεις τον άλλο να τον βοηθήσεις;

> Većina od nas se tokom dana oseća uhvaćenim u koštac. Glupi haos strahova, teskobe, zastrašujućih slika koje se zaglave u glavi nesvesno i ne daju Vam da dišete. [...] čujete dvoumljenje o tome koliko špageta da sačuvate za crne dane, kako da idete na posao bez novca, koliko vode odvojiti za zalivanje cveća na balkonu. I ona dama, te noći u podzemnoj železnici, plakala je na telefonu zbog €10 – deca su joj u bolnici, a ona nije mogla naći €10 da nahrani svoje unuke. Onaj koji je to slušao nije imao toliko para da joj pomogne, a nisam ni ja. A i da sam imao, kako prići nekome i ponuditi pomoć?

Web dizajner Cyberela ironično komentariše svoje izglede kao hronično obolele od hemangioma:

> @Cyberela: Φυσικά τις θεραπείες που κάνω τώρα δεν μπορει να μου τις πληρώσει η ασφάλιση. Ο κόσμος με αιμαγγειωμα είναι καταδικασμένος στην Ελλάδα.

> @Cyberela: Naravno, moje socijalno osiguranje ne može pokriti tretmane. Oboleli od Hemangioma u Grčkoj su osuđeni.

Masovni 'Protesti#39; Ogorčenih u Atini. Slika: endiaferon, autorska prava Demotix (29/05/2011).

A glumac Haris Attonis je kratko twitovao svoje mišljenje o selidbama:

> @hartonis: Οι μισοί γνωστοί μου μετακόμισαν στο εξωτερικό. Οι άλλοι μισοί, μέσα τους.

> @hartonis: Polovina mojih prijatelja se odselila u inostranstvo. Druga polovina, unutar sebe

Sukobi sa policijom

Grubo policijsko nasilje dodaje probleme tokom društvenih protesta. Najozbiljniji incidenati su se dogodili 28-29 juna u Atini, kada je policija bila nezapamćeno gruba prema protestantima na trgu Syntagma, što je osudjeno od strane medunarodnih organizacija za ljudska prava, koje su primetile ogromno korištenje suzavca i pozvale grčku policiju da se suzdrže od korišćenja prekomerne sile.

Generalna Skupština' Ogorčenih Atine, 29/5/2011. Fotografija: Cyberela. (licenca CC BY-NC-ND 3.0).

Sedeljke Ogorčenih, s manje prisutnih ljudi zbog odmora, su mesta gde je policija nenadano upadala noću i rasteravala ih, uz upozorenja koja su navodno postavljena u nekim slučajevima da se spreče buduća okupljanja, što se dogodilo kasnije na sedeljkama u Španiji ali i u Sjedinjenim Državama. Uobičajeni govor Premijera na otvaranju Medunarodnog Sajma u Solunu u septembru je dočekan ljutitim protestima i sukobima, pošto su se razne grupe sakupile na trgu uz puno policije, a u to vreme su najavljivali još jedan porez na imovinu.

Korišćenje društvenih medija

Twitter je postao centralno mesto za gradjansko novinarstvo i aktivizam u Grčkoj još od nemira nakon ubistva maloletnika od strane policije 2008. Nekoliko aktivista za vesti koristili su tweet-ove alatke da sakupe i naprave hroniku dogadjaja u protestu protiv mera štednje, i proizveli impresivan opus.

Theodora Economides (@IrateGreek on Twitter) je iskoristila Chirpstory da sredi hroniku dešavanja velikih protesta u Atini, dok je Antonis Gazakis (@gazakas na Twitter-u) objavio dnevne tweet-ove uživo Glavne Skupštine Ogorčenih iz Soluna na Storify.

Myrto Orfanoudaki Simic je sakupio video materijale o policijskoj brutalnosti 29 juna. U meduvremenu 31,000 korisnika se svidela Facebook stranica Ogorčenih u Atini, dok se Facebook profil Ogorčenih u Solunu svideo 5,000 korisnika. Desetine fotografa postavljaju fotoreportaže o grčkim protestima na Demotix od početka 2009, a hiljade fotografija i desetine videa od strane aktivista i gradjana novinara su objavljene na blogu multimedijalnog tima Ogorčenih u Atini na Syntagma Trgu licenca Creative Commons-a, od početka protesta.

Na šaljiv način, Theodora je započela i #raspravu UputstvoZaGrckuPolitiku, na temelju Iyad El Bagdadijevog Arapskog Priručnika za Tiranina, gde se ruga etici i praksi političara. Ljuti Grci v.s. Ljute Ptice parodija, koju je napravio video tim ToonPosers, prikupio je 105,000 'hitova' na YouTube.

Protest na trgu Syntagma, 25/5/2011.
Fotografija: Ogorčeni Atine.
(licenca CC BY-NC-ND 3.0).

Grčka: “Rađanje Nije Privilegija Bogatih”

Novine su objavile da su neke javne bolnice u Grčkoj odbile tretman porodiljama, jer nisu mogle pokriti bolničke naknade za €950. Posetioci interenta su brzo to počeli da komentarišu i da ga povezuju sa teškom ekonomskom situacijom.
Napisao Veroniki Krikoni (08/12/2011), Preveo Dijana Djurickovic.

Rađanje. Fotografija Flickr korisnika riqfy (CC BY-NC-SA 2.0).

Vest koja je objavljena 05 decembra, 2011 u Eleftherotypia (Sloboda Štampe), izazvala je osećanje gađenja i besa, a otkrila je da su neke javne bolnice u Grčkoj odbile tretman porodiljama, jer nisu mogle pokriti bolničke naknade od €950.

Ovaj incident se dogodio decembra 2011 godine, u javnim bolnicama u Atini, Solunu, Roda-i i Rethymnonu. Prema cenovniku Ministarstva Zdravlja, u ovakvim slučajevima, trošak “integrisanog jedinstvenog bolničkog lečenja” iznosi 950 euro za prirodni porođaj i 1,500 za carski rez. Trudnice moraju platiti unapred, a nakon toga se troškovi nadoknade preko plate.

Nakon nekoliko dana zakašnjenja, Ministarstvo Zdravstva i Socijalne Solidarnosti je intervenisalo s obaveštenjem, navodeći da ovakvo avansno plaćanje iznosa neće biti potrebno ubuduće, što je ipak ostavilo otvoreno pitanje razlike u ceni u službenom cenovniku i nadoknada za porođajn.

Dve organizacije za ženska prava, ‘Ženska Inicijativa Protiv Duga i Mera Štednje’ i ‘Nezavisni Pokret Žena’, počeli su da ističu važnost ovih incidenata:

> GRađanje nije privilegija bogatih! Tražimo besplatan porođaj, tražimo da sredstva za izlazak iz krize idu pravo u zdravstveni sektor...

Mnogi su podelili ovu vest i ona je imala dosta komentara od strane grčkih posetioca interneta na raznim kanalima društvenih medija.

Dimitris Oikonomou se oseća sramotu zbog ovog događaja:

> @d_oikon: ΝΤΡΟΠΗΗΗΗ...! Που φτάσαμε γαμώτο!! [Έδιωξαν από νοσοκομεία ετοιμόγεννες που δεν είχαν χρήματα...]

> @d_oikon: KAKVA SRAMOTAAAAA...! Kako smo, dovraga, završili ovde? [Bolnica nije primila žene koje su trebale da se porode zato što nisu imale novca...]

Korisnik Gangelakis dodaje, u duhu proslava:

> @Gangelakis: Και ο Χριστός σε σπηλιά γεννήθηκε: Δημόσια νοσοκομεία αρνήθηκαν α περιθάλψουν ετοιμόγεννες,επειδή δν είχαν ν πληρώσουν

> @Gangelakis: JI sam Isus Hrist je rođen u pećini: Javne bolnice su odbile da prime trudne žene jer nisu imale novca da plate

Korisnik Nemi Vl je prokomentarisala putem ažuriranja svog Facebook statusa:

> Ένα ένα τα διαβάζω σήμερα, σκάνε σαν χαστούκια...

> Čitam vesti danas jednu po jednu... svaku doživljavam kao šamar...

Korisnik Lector naglašava suštinu ovog incidenta na forumu:

> Δεν κοιταξαν την ταυτοτητα αλλα το πορτοφολι.

> Nisu pogledali dokumente, pogledali su u novčanik.

Na istom forumu, korisnik simonbolivar poredi ovo sa američkim zdravstvenim sistemom:

> Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΞΕΦΤΙΛΑ!
> Ο ΔΙΑΣΥΡΜΟΣ ΕΝΟΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ,ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ!
> Μας κανανε Αμερικη,οπου αν δεν εχεις καλη ασφαλιση εισαι τελειωμενος!

> TOTALNO PONIŽENJE!
> OCRNJIVANJE MEHANIZMA I VLADE!
> Pretvorili su nas u Ameriku gde ste gotovi ako nemate dobro osiguranje!

S druge strane i u istom duhu, korisnik Isis dodaje ironiju ovom miksu na drugom forumu:

> Συγκίνηση, γινόμαστε Αμερική.
> Ακούς εκεί να ξεγεννάνε δωρεάν τα δημόσια νοσοκομεία. Κατάργηση και του επιδόματος τοκετού ΤΩΡΑ.

> Dirnut sam, postajemo Amerika. Porođaj besplatan u javnim bolnicama? Nemoguće. Obrišite i porođajni dodatak SADA.

Na novinskom portalu za razmenu vesti, korisnik Harry izražava svoju ljutnju kroz komentar na originalni post o bolničkim troškovima i suočavanju sa materinstvom:

> Από όλες τις επιθέσεις που έχω δεχτεί από το κράτος (χαράτσια, ΔΕΗ, φόροι) πρέπει να πω ότι η μεγαλύτερη οργή μου προκαλείται από το πως αντιμετωπίζει την έγκυο γυναίκα μου. Η ασφάλειά μου δεν καλύπτει τίποτα πλέον (ΤΕΒΕ) και το νοσοκομείο είναι πανάκριβο και για κλάμματα. Κάθε κράτος στηρίζει την μητρότητα εκτός από την Ελλάδα. Αν συνεχίσει αυτή η κατάσταση θα μεταναστεύσουμε σε άλλη χώρα οικογενειακώς.

> Među svim napadima koje sam doživeo od države (teško oporezivanje, struja, dodatni porezi), moram reći da sam najviše besan zbog tretmana na koji moja trudna žena nailazi. Moje osiguranje više ne pokriva ništa (Fond za nezavisne stručnjake i preduzetnike) a bolnica je vreoma skupa i njihovi službenici su nezamislivi. Svaka zemlja, osim Grčke, podržava materinstvo. Ako se ovo nastavi, povešću svoju porodicu u inostranstvo kao doseljenike.

Twitter korisnik Jordi kritikuje one koji su odgovorni:

> @jorjito73: Έδιωξαν από νοσοκομεία ετοιμόγεννες που δεν είχαν χρήματα...Όχι δεν φταίει ο Λοβέρδος, οι ανάλγητες διοικήσεις...

> @jorjito73: Bolnica je odbila porodilje jer nisu imale novca...Loverdosova [ministar zdravlja] greška? Naravno da nije, krivite okrutnu administraciju...

Rasprava se zatim preselila na sasvim drugu temu o budućnosti zemlje i o njenim budućim građanima:

> @katerinas_diary: @jorjito73 επεμβαίνουν και στο μέλλον της φυλής δηλαδή.. Αν οι άνεργες κλπ ετοιμόγεννες δεν θα γίνονται δεκτές στα δημόσια νοσοκομεία!!!

> @katerinas_diary: @jorjito73 Mešaju se u budućnost trke tj.,... Ako nezaposlene žene koje žele da rode dete ne prime u javne bolnice!!!

> @jorjito73: @katerinas_diary Είναι μια αρχή κι αυτή για να διαμορφώσουν οριστικά & αμετάκλητα το εκλογικό σώμα τα επόμενα χρόνια... Αίσχος και κατάντια
>
> @jorjito73: @katerinas_diary To je početak formiranja biračkog tela u budućnosti, jednom i za svagda ... Sramota i grozota.

Izgleda da se tokom prošle godine broj rođenih u Grčkoj smanjio za 15%, pošto nepovoljna ekonomska situacija prisiljava mnoge parove da odgode rađanje prvog ili drugog deteta.

Kriza u Eurozoni: 2011 Reakcije društvenih medija

2011 godina će biti zapamćena po evropskoj dužničkoj krizi i njenom uticaju na globalnu ekonomiju, kao i po teškim posledicama na svakodnevni život. Pregled reakcija u građanskim medijima u nekoliko zemalja Evropske Unije.
Napisala Paola D'Orazio (07/01/2012), Preveo Maja Veldt-Poklepovic.

Prošla 2011 godina pamtiće se po Europskim dužničkim krizama i njihovim utjecajima na globalnu ekonomiju, ali također i po njihovim teškim posljedicama u svakodnevnom životu. Kriza je započela u 2007. godini i po svemu je jedinstvena u poslijeratnoj ekonomskoj povijesti. Europa proživljava svoje najtamnije ekonomske dane od 1930-tih godina.

Zahvaljujući porastu interesa za ovu temu kao i širenju platforma socijalnih medija, u zadnjih je nekoliko mjeseci došlo do razmnožavanja "ekonomskog blogiranja"(i tvitovanja). Stavovi, mišljenja i reakcije preplavljuju socijalne medije pokušavajući pronaći odgovor na pitanje kakva budućnost očekuje Eurozonu.

Uzimajući u obzir rast poreza uz smanjenje plaća, penzija i beneficija, neka osnovna dobra postaju sve manje dostupna. Indijski bloger Deepankar Basu je napisao naekonomskoj webstranici Sanhati:

> Ove [stroge] mjere ukidaju potrošnju i povećavaju poreze u cilju smanjivanja državnog deficita. Rezanja u državnoj potrošnji i povećanja poreza, u ovom trenutku dovode do najgorih mogućih stavova, drastično smanjuju potražnju i tjeraju ekonomiju u recesiju.

Državni dugovi, loši rejtinzi: protesti došli na ulice

Smatra se da je kriza započela u tri zemlje – Irskoj, Grčkoj i Portugalu – ali se vrlo brzo raširila u Španiju i Italiju.

U trenutku kada su međunarodne agencije za izdavanje kreditnih rejtinga donijele svoju ocjenu o solventnosti (sposobnosti plaćanja državnog duga) svake pojedinačne zemlje izgledalo je kao da su "začarali" budućnost Eurozone. Ova moć nad sudbinom svake od zemalja izazvala je velike debate u cijeloj Europi, postavljajući pitanja o legitimnosti njihovih analiza.

U Portugalu je tako došlo dosnažnih nemira i reakcija nakon što je nezavisna američka agencija za kreditne rejtinge Moody's procjenila portugalski dug kao bezvrijedan.

Ali prava jezgra protesta se pojavila u maju. Sve je započelo u Španiji sa pokretom 15M, koordiniranim od strane omladinskog pokreta Istinska Demokracija Sada, koji je bio iznimno aktivan online i organizirao masovne demonstracije protiv korupcije, nezaposlenosti i političke strukture koja navodno podržava dvopartijski system.

Acampadas rođeni na trgu Plaza del Sol u Madridu brzo su "inficirali" druge španjolske gradove, Barcelonu, Sevilju i Malagu. U samo nekoliko tjedana pokreti su oživjeliu drugim evropskim gradovima i globalno, kasnije nazvani Okupirajmo Wall Street.

#campmap за #worldrevolution: Više od 600 demonstranata i kampova inspirisani su solidarnošću sa španskim demonstrantima krajem maja 2011. godine.

Mnogi su, uključujući vodeće medije, ubrzo napravili poveznicu između takozvane Španske Revolucije i Arapskog Proljeća.

> Como si se tratara de la plaza Tahrir, en Egipto, escenario de las protestas populares. El caldo de cultivo del derrocamiento de Hosni Mubarak. Esto es distinto pero puede ser el embrión de algo. Quién sabe.

> Čini se kao da smo na trgu Tahrir, u Egiptu, scenarij za popularne ustanke, i put prema zbacivanju Mubaraka. Ovo je drugačije, ali bi moglo biti sjeme nečega. Tko zna.

Solidarnost sa španjolskim protestima je vrlo brzo došla iz Grčke, prve zemlje Europske Unije koja je osjetila jačinu mjera štednje od strane IMF i ECB još od 2010. U Grčkoj su naročito snažni bili protesti protiv mjera štednje. U junu su održani mirni protesti i sakupljanja na Syntagma (Ustavnom) trgu, i kada su štrajkači namjeravali okružiti zgradu parlamenta na dan glasanja za Srednjoročni Program Štednje došlo je do nasilnih sukoba sa policijom.

Protesti i demonstracije su nastavljeni u toku ljeta posebno u Španiji i Grčkoj. Nakon što su velike reforme i strogi štedni planovi opće usvojeni u “PIIGS” zemljama (Portugal, Irska, Italija, Grčka i Španija) u kasnu jesen došlo je do prekretnice u Europskoj dužničkoj krizi..

Krv i suze: recept za štednju

Pod pritiskom financijskih tržišta i savjeta Europske Komisije neke su vlade bile prisiljene usvojiti takozvane mjere štednje usmjerene na eliminiranje neodrživih proračuskih deficita. Činilo se da recepti imaju neke zajedničke osobine u svim zemljama: rezanje u socijalnoj potrošnji i socijalnim uslugama, dodatni porezi, povećanje poreza i smanjenje plaća čime građani plaćaju za krizu.

U Španiji je intenzivna socijalna debata o gospodarskom planu za oporavak dovela do novih protesta u septembru nakon proglašavanja #reformazo (#velikareforma). Španija, a zatim i Italija, su odlučile uvesti ustavne promjene u cilju ograničavanja javne potrošnje (proračunska stabilnost). Kao reakcija započeli su protesti u cijeloj zemljiorganizirani od straneskupština Puerta del Sol i cijelokupnog pokreta 15M protiv onoga što je Istinska Demokracija Sada! nazvalaFinancijski Državni Udar.

U Grčkoj je u oktobru organiziran protest bez presedana za vrijeme ‘Ochi Day‘ (Dan Ne) parade jer su Grci bili ogorčeni nemilosrdnim i neučinkovitim mjerama štednje, kulminirajući u takozvanom sporazumu “šišanja (rezanja) duga” kojeg su dogovorile banke i europski političari čime je, kako mnogi predviđaju, označen početak nove strane “okupacije” zemlje.

Utjecaj mjera štednje je bio naročito težak u Grčkoj u kojoj se povećao broj samoubojstava i kriminalitet, i gdje su socijalna i zdravstvena pomoć sve skuplji. Visoka cijena (preko 1000 eura) poroda u javnim bolnicama je samo jedan primjer negativne socijalne poslijedice aktualne krize.

Međutim tu su i izvještaji o žrtvama eksplozivnog koktela precjenjenih nekretnina, financijske krize i visoke stope nezaposlenosti. Tisuće obitelji je sada bez domova. Široka kampanja je započela u Španiji protiv stambenih špekulacija i za zaustavljanje izbacivanja i preseljenje obitelji u nekorištene stanove.

Mobiliziranje na ulicama i Internetu

Osim ekonomskih tema i njihovih posljedica na građane Europskih zemalja, demokratsko sudjelovanje i građanska prava postali su dio javne rasprave. Masovno sudjelovanje u protestima i demonstracijama protiv mjera štednje – kako online tako na ulicama – je nešto novo na Europskoj političkoj sceni.

Mnogi, kao što je to slučaj u Portugalu, su istaknuli kako je postojala alternativa za vertikalne ekonomske mjere nametnute od strane EC, IMF i ECB, kao što je to model Islandskog iskustvaizravne demokracije. Island je odbio međunarodnu sanaciju i mnogi smatraju da postoje drugačija rješenja za aktualnu krizu osim onih po kojima se očekuju deseci godina teškog budžetnog ograničenja kako bi se spašavali posjednici obveznica.

Još je jedan problem nastao u prošlim mjesecima, nakon što je došlo do bitnih promjena u vladama triju europskih zemalja. Promjenau Španiji je došla zbog prijevremenih izbora, dok su novi premijeri Grčke i Italije izabrani od strane šefa država ali bez opće podrške.

Ostavka Silvija Berlusconija je bila naročito značajna ne samo za Italiju, već i za čitavu Europsku Uniju, pošto su zemlje morale smiriti financijsko tržište kako bi zadržale pod kontrolom kamatne stope državnog duga. Nakon "Partya za smjenjivanje Berluskonija" Talijani i Europljani pogodjeni krizom suocili su se sa ruznom realnoscu.

I dok se europska finacijska katastrofa širi, vlada stroga štednja i produbljava kriza a ekonomisti predviđaju recesiju (bez presedana?), možda će prošla 2011 biti zapamćena kao "izgubljena godina" europske ekonomske povijesti.

Italija: Mnogobrojni protesti protiv mera štednje i zbog nedostatka informacija

Mere štednje koji se sprovode u zemljama EU još uvek izazivaju proteste naroda. Pogotovo u zemlji kao što je Italija, koja je već godinama poljuljana lošim upravljanjem i pitanjima budžeta – da ne spominjemo značajan nedostatak informacija.
NapisaoYlenia Gostoli (07/02/2012), Preveo Dijana Djurickovic.

Mnogobrojni protesti koji su usledili nakon donošenja mera štednje u nizu evropskih zemalja koje se suočavaju sa velikom dužničkom krizom, trebali su nas naučiti da kada se nacionalna ekonomija nalazi na milosti i nemilosti kamatnih stopa i finansijskih tržišta, pre ili kasnije možemo očekivati da će ljudi izraziti svoje nezadovoljstvo. Pogotovo u zemlji koja je, kao Italija, već godinama pod lošim državnim upravljanjem, i gde budžetskom i demokratskom deficitu, treba dodati i manjak informacija.

Od sredine januara, Italiju je zahvatio talas protesta, koji je započeo na Siciliji s mobilizacijom poljoprivrednika, vozača kamiona i ribara, uglavnom vlasnike malih poslova, kojoj se kasnije pridružilo i stanovništvo Sicilije u celini, uključujući i radnike koj obavljaju fizičke poslove, studente i nezaposlene osobe. Pokret operiše pod imenom Forza d'Urto ("Šok sila"), poznatiji kao "Vile Pokret".

Vile Pokret, slika sa Facebook.

Od 16. januara, kamioni su zakrčili ceste i autoceste ovog ostrva koje su bile u zastoju šest dana kroz najmanje 26 blokada, što je ometalo protok robe i dovodilo do zastoja u poslu, s dugim redovima za benzin i prazne police u supermarketima.

Protesti su se kasnije proširili i na druge regije, uz štrajkove i blokade širom Italije. U Rimu, za vreme protesta ribara ispred Doma Poslanika, tri protestanta su povređena. Masovna mobilizacija protiv paketa štednje koji je pokrenuo premijer Minister Mario Monti i njegov kabinet, jadikuje posebno zbog naglog porasta cene benzina. Međutim, tokom prvih nekoliko dana protesta, italijanski mediji se uglavnom nisu oglašavali, osim nekoliko lokalnih novina, kao što Marco Cedolin ističe u svom blogu Il Corrosivo:

> I media mainstream in queste stesse ore tacciono, reputando (e lasciando intendere) che in Sicilia non stia accadendo nulla che meriti attenzione, tutto tranquillo e nessun problema.
> Davvero la protesta in questione è una vicenda d'importanza ed incidenza così minimale da non meritare neppure un servizietto di 50 secondi, di quelli che comunemente vengono dedicati perfino al nuovo tatuaggio sfoggiato dal vip di turno?

> Glavni mediji trenutno ćute o tom pitanju, procenjujući (i sugerišući) da se trenutno ništa vredno pažnje ne događa na Siciliji, sve je mirno, bez ikakvih problema.
> Da li je protest toliko marginalan da ne zaslužuje ni izveštaj od 50 sekundi, jedan od onih koji su obično rezervisani za raspravu o najnovijoj tetovaži neke poznate ličnosti?

Sektori u štrajku protestuju protiv vladinog paketa liberalizacije, ali su ujedinjeni u smislu odvajanja od cele "političke kaste": od ribara koji tvrde više neće moći da izdrže troškove obavljanja svojih zanata zbog oporezovanja; vozača kamiona koji ne mogu prihvatiti da voze robu za nisku naknadu koju određuje konkurencija na otvorenom tržištu zbog porasta cene benzina. Zbog toga, mobilizacija je dočekana s puno skepse i optužbi da samo predstavlja skup uskih interesa.

Na Fuori Onda Blog David Incamicia odražava ovo stanovište, koje teži da kritikuje pokret zato što je prebacio svu krivicu na sadašnju vladu, koja je u novembru prošle godine nasledila od Berlusconija zemlju sa slomljenom ekonomijom i poljuljanim medjunarodnim ugledom:

> Le piazze in rivolta avevano certamente motivo d'essere fino a qualche settimana fa, quando l'irresponsabilità di "un sol uomo al comando" e la sua ostinata resistenza al potere hanno finito per rendere ancor più dura e di difficile risoluzione la pesante situazione sociale del Paese (…)
>
> Ma oggi, proprio per evitare il tracollo definitivo, occorre che tutti giochino nella stessa squadra (…) Gli egoismi vanno rimossi senza se e senza ma. Così come l'ancora poderosa demagogia che arringa a destra e a manca.

> Oni koji su odlazili na trgove sigurno su imali jak razlog da to učine do pre nekoliko nedelja, kada su neodgovornost "vodjstva jednog čoveka" i njegovo tvrdoglavo odbijanje da se odrekne vlasti samo dodatno otežavali donošenje odluke u zemlji gde je socijalna situacija vrlo napeta.
>
> Ali danas, upravo da bi izbegli nepovratni pad, svako treba da igra u istom timu (...) Sebične interese treba ukloniti bez oklevanja i bez izgovora. Isto važi i za jake demagoške diskurse koji dolaze i s desne i s leve strane.

Dok oni koji su željni da iskoriste priliku da izraze kritiku protiv sadašnje vlade (kao krajnje desna stranka Lega Nord, sada u opoziciji), izgleda da zanemaruju činjenicu da je pokret poljoprivrednika (ili Vile Pokret) zapravo nastao prošlog leta, a ribari organizuju štrajkove od 2008. Ovde postoji nesposobnost (ili nedostatak volje?) da se odredi priroda pokreta, što utire put konfuziji i iskorištavanju za različite političke svrhe.

Tokom štrajka, glavni mediji su se usresredili na navodno mešanje mafije i smrti traktoriste u Asti, dok se broj stranica na Facebook-u posvećenih ili povezanih s pokretom uvećavao, otkrivajući, između ostalog, brojne veze s neofašističkim pokretom Forza Nuova, koji podržava Vile Pokret. Često korištene oznake rasprava na Twitter-u bile su #fermosicilia, #forzadurto i #forconi.

Sledeći komentar postavljen od strane Veneti stufi na ono što se označava kao službena Facebook stranica pokreta predstavlja ovu zbrku:

> Non capisco più nulla, pagine colme di rabbia e non di vera indignazione/protesta, ma quali sono i VERI FORCONI? Il sito non è attivo, ognuno in rete dice tutto ed il contrario di tutto, USATE la rete e coinvolgete le persone, non date modo di strumentalizzarvi.

Ne razumem, vidim stranice pune besa, a ne stvarnog gneva / protesta, ko su PRAVI VILE POKRET? Web stranica nije aktivna, online svi govore sve i suprotno od svega, ISKORISTITE web i uključite ljude, ne dajte nikome priliku da vas iskorištava.

Međutim, u različitim protestnim šetnjama koje su bile organizovane u raznim gradovima širom Sicilije, uključujući Gela (na videu) i Palermu, tu su bili studenti, nezaposleni i mladi ljudi raznih političkih pripadnosti, što se može videti iz sledećeg novinskog obaveštenja potpisanog od strane Studentato Autogestito Anomalia (Drugačiji Samostalni Studentski Centar) i od Laboratorio Vittorio Arrigoni (Radionica Vittorio Arrigoni), dva glavna gradska socijalna centra:

> La protesta popolare che si sta diffondendo in Sicilia come tutte le proteste di questo tipo sono complesse, di massa e contradditorie, ma di sicuro parlano il linguaggio della lotta contro la globalizzazione, contro equitalia e lo strozzinaggio legalizzato che sta mettendo in miseria larghe fasce della societa' siciliana , contro la casta politica di destra e di sinistra (…)
> Noi, militanti di centri sociali e di spazi occupati della citta' di Palermo, sosterremo la lotta di "forconi" e autotrasportatori perchè frutto di una giusta battaglia e perchè ricca di positive e "incompatibili" energie; per questo, come sempre, saremo al fianco di chi lotta contro la crisi e questo intollerabile sistema.

Pobuna stanovnika na Siciliji je, kao i svaki protest ove vrste, složena i kontradiktorna masovna mobilizacija, ali sigurno govori jezikom borbe protiv globalizacije, protiv Equitaliae (državnog tela odgovornog za prikupljanje poreza) i njegove legalizacije lihvarenja, koja uveliko smanjuje delove koji se pružaju italijanskom društvu u siromaštvu, u odnosu na "političke kaste" Levice i Desnice (...)
Mi, borci iz socijalnih centara i na okupiranim prostorima Palerma, podržaćemo borbu Vile Pokreta i kamiondžija, jer je to rezultat poštene bitke i zato što je puna pozitivne i "nespojive" energije, zbog toga, kao i uvek, ćemo stati na stranu onih koji se bore protiv krize i protiv ovog nepodnošljivog sistema.

Italija: Mnogobrojni protesti protiv mera štednje i zbog nedostatka informacija

Marco Cedolin smatra, da protest zaslužuje pažnju jer pokušava preći ideološke podele:

> Non so quanta "fortuna" avrà la protesta dei Forconi che sta paralizzando la Sicilia, così come non conosco le prospettive di una movimentazione che sembra manifestarsi (per la prima volta in Italia) realmente trasversale, abiurando i partiti e tentando di mettere nel cassetto le divisioni settarie fra "rossi e neri" che da sempre minano alla radice qualsiasi battaglia in questo disgraziato paese, conducendola ogni volta sul binario morto della diffidenza e dei distinguo.

Ne znam šta će biti od protesta Vile Pokreta koji je paralizovao Siciliju. Isto tako, nisam siguran šta mogu očekivati od pokreta koji (po prvi put u Italiji) izgleda da predstavlja različite političke interese, odbacujući političke stranke i pokušavajući da izdvoji sektaške podele između "crvenih košulja i crnih košulja" koje su uvek potkopavali svaku borbu od samog početka u ovoj bednoj zemlji, uzajamna sumnja i razlike koje su uvek vodile do mrtve tačke.

Neuspeh javnog mnjenja da shvatiti prirodu protesta je, a možda i posebno, neuspeh masovnih medija da ispriča priču, još jedna baština Berlusconijevih godina (Italija je 61. u Reporteri Bez Granica indeksa slobode svetske štampe za 2011 -12, i ona s kojom političari i dalje oklevaju da se bave. Davide Grasso je napisao na blogu Quiete o Tempesta, da je protest Vile Pokreta bio:

> l'ennesimo successo a metà del sistema italiano dell'informazione. Successo nel combattere le aspirazioni dei soggetti sociali che scelgono la strada della protesta ma fallimento (opposto e speculare) nel comprendere e riportare un rilevante fenomeno sociale.

> još jedan polupečen uspeh italijanskog sistema informisanja. Uspeh u suzbijanju težnji onih koji izaberu put otpora, ali neuspeh (njegova suprotna slika u ogledalu) u razumevanju i izveštavanju o tako važnoj društvenoj pojavi.

Na kraju, Nicola Spinella piše na Agoravox:

> Il celebre motto "divide et impera" rivela ancora oggi, dopo due millenni, la propria immortalità: è bastato agitare davanti al popolo il fantasma della mafia infiltrata nelle fila degli autotrasportatori, assimilarli a sigle dell'estrema destra, per ridurre la protesta ad un fuoco di paglia. Difficile pronosticare uno scenario futuro per tutta un'Italia scossa dal salasso Monti e da un ventennio di malgoverno berlusconiano.
>
> Poznata maksima "zavadi pa vladaj" danas je, nakon dva veka, potvrdila svoju bezvremenost: povlačenje pažnje ljudi na mafijaške likove ubačene među redove vozača kamiona, i njihovo povezivanje s akronimima krajnje desnice je bilo dovoljno da smanji protest na puno dima, malo vatre. Teško je predvideti šta očekuje zemlju koju je iscrpio Monti i 20 godina lošeg Berlusconijevog upravljanja.

Izgleda da je došlo do zastoja u dijalogu između vlade i pokreta, a novi talas protesta je trebao započeti u ponedeljak, 06 februara, uz mirne sedeljke u nizu gradova na Siciliji. Poslati su izveštaji o nekoliko takvih sedeljki, ali izgleda da su odgodjene planirane okupacije morskih luka i rafinerija nafte. Dugi redovi na benzinskim pumpama u Messini su prijavljeni u subotu 04 februara, zbog navodne pripreme za štrajkove.

Grčka: Javno samoubojstvo 77-godišnjaka na atenskom trgu

Cela Grčka je bila u šoku jutros uz vest da je Dimitris Christoulas, 77g., pucao sebi u glavu, uz prolaznike koji su tome prisustvovali na Syntagma Trgu u Atini, preko puta zgrade Parlamenta. On je navodno vikao da ne želi da ostavi nikakve dugove svojoj deci.
Napisao Veroniki Krikoni (04/04/2012), Preveo Maja Veldt-Poklepovic.

Muškarac je bio umirovljeni farmaceut, koji je prodao svoju ljekarnu 1994. godine. Prije nego što se ubio, kako se navodi, on je povikao kako "ne želi da ostavi nikakve dugove svojoj djeci".

Postavljen je poziv na Facebook-u za organiziranje okupljanja na trgu Sintagma večeras: "Svi na Sintagma trg. Ne smijemo se naviknuti na smrt".

Autor Global Voices-a Asteris Masouras je napravio kompilaciju postova i prikaza na Storify.

Plakat sa Facebook-ovog događaja večeras na Trgu Sintagma. Stoji: "Nije bilo samoubojstvo. To je ubojstvo. NE SMIJEMO SE NAVIKNUTI NA SMRT.

Grčki twitter zuji cijeli dan sa različitim komentarima i reakcijama na ovaj tragični događaj:

> @YanniKouts: Samoubojstvo 77-godišnjeg starijeg čovjeka na Tr Sintagma je šokirao #Grčku. "Ovo je jedini način za dostojanstven kraj, ja ne mogu jesti iz smeća".

Korisnik Arkoudos je postavio želju za sve one koje je preminuli ostavio iza sebe:

> @arkoudos: Μακάρι να μη φύγεις. Μακάρι να μείνεις, να παλέψεις. Κι άλλο. Μακάρι.Μακάρι να μη ντρέπεσαι. Μακάρι να ντραπούμε, πρώτα, εμείς.

> @arkoudos: Želio bih da nisi otišao. Želio bih da si ostao, da se boriš. Više. Želio bih. Želio bih da se nisi osjećao posramljen. Želio bih da smo mi ti koji su se prvi posramili.

Korisnik Magica ističe posramljenost koju obadvije strane osjećaju u ovom kontroverznom slučaju:

> @magicasland: ειναι ντροπή αυτο που κανει το κράτος στο λαό του. αλλά ειναι και ντροπή να αυτοκτονείς ενω επιβίωσε με πεισμα τόσος κοσμος επι κατοχής

> @magicasland: Sramotno je što zemlja radi svojim građanima, ali je također sramotno počiniti samoubojstvo dok su svi oni ljudi tvrdoglavo pokušavali preživjeti za vrijeme nacističke okupacije [u Drugom Svjetskom ratu]

Internetska debata se pretvorila u političku raspravu, izuzimajući nedvojbeni huminataran aspekt. Novinar Aris Chatzistefanou je napravio poveznicu sa samoubojstvom Bouazizija u Tunisu:

> @xstefanou: Η Ελλάδα έχει το δικό της Μπουαζίζι. Πρέπει να δείξει αν έχει και λαό ισάξιο της Τυνησίας και της Αιγύπτου η μόνο ψηφοφόρους ΠΑΣΟΚ -ΝΔ-ΛΑΟΣ.

> @xstefanou: Grčka ima svoga Bouazizija. Ona mora dokazati da ima časne ljude kao Tunis i Egipat, a ne samo glasače za PASOK-ND-LAOS. [PASOK i ND su vodeće političke stranke u Grčkoj u zadnje dvije dekade, LAOS je istaknuta desničarska stranka].

Korisnik Elikas zahtjeva pravdu:

> @Elikas: Κάποια στιγμή πρέπει να δικαστούν και οι ηθικοί αυτουργοί για όλες αυτές τις αυτοκτονίες. Που στην πραγματικότητα είναι δολοφονίες.

> @Elikas: Nakon nekog vremena moraju suučesnici doći pred sud za sva ova samoubojstva. [Ova samoubojstva] su ustvari ubojstva.

Korisnik Sara Firth osuđuje europske metode spašavanja Grčke:

> @SaraFirth_RT: Europske [sic] metode za 'spašavanje Grčke' sada bukvalno ubijaju grčki narod. Samoubojstvo na Sintagmi se nije nikada smjelo dogoditi #greece

Trg Sintagma, Atena, Grčka. Slika: Flickr korisnik YanniKouts (CC BY-NC-SA 2.0).

Atenske Vijesti su izvjestile o oproštajnom pismu pronađenom kod žrtve, u kojem on uspoređuje grčku vladu sa ratnim kolaboracionistima:

> Vlada Tsolakoglou je uništila sve tragove za moj opstanak. I pošto ne mogu pronaći pravdu, nisam našao drugo sredstvo osim dostojnog kraja [mog života], prije nego počnem tražiti hranu po smeću.

Georgios Tsolakoglou je bio grčki vojni oficir koji je postao premijer u grčkoj kolaboracionalističkoj vladi za vrijeme okupacije sila osovine u 1941-1942. Ovo povezivanje se očito koristi za usporedbu između ratne vlasti i sadašnje vlade Lucasa Papademosa.

Korisnik PenelopeD10, rugajući se atenskom gradonačelniku Giorgosu Kaminisu zbog njegove odluke prošlog ljeta da se uklone prosvjednici sa trga Sintagma jer su stvarali lošu sliku za atenske turiste, ironično kaže:

> @PenelopeD10: Μη βγάλει κι άλλο φιρμάνι ο Καμίνης "απαγορεύονται οι αυτοκτονίες στο κέντρο γιατί βλάπτουν τον τουρισμό"...

> @PenelopeD10: Željela bih da Kaminis ne izda novi dekret "zabranjeno samoubojstvo u [Atenskom] centru zato jer ugrožava turizam"...

Mnogi su također osudili one koji su pokušali politički iskoristiti smrt običnog građana za političke i druge interese:

> @dianalizia: sramotno! Karatzaferis oportunistički iskorištava samoubojstvo ovog čovjeka da kritizira korumpirane političare & sistem (on je sam dio njega)

> @mindstripper: Οι δημοσιογράφοι πανηγυρίζουν, οι πολιτικοί παπαγαλίζουν κι εμείς στις εκλογές θα κάψουμε γι άλλη μία φορά τη χώρα. Καλό ταξίδι στον άνθρωπο

> @mindstripper: Novinari trijumfiraju, političari ponavljaju kao papige i mi ćemo "spaliti" ovu zemlju još jednom na izborima. Zbogom ovom čovjeku

Pored svih ovih političkih interpretacija ili iskorištavanja ovog tragičnog incidenta, korisnik Serk01 donosi jednostavnu istinu ljudskog postojanja:

> @serk01: κανε ενα βήμα 'πισω' και σκέψου τι σημαίνει να αυτοκτονεί ενας ανθρωπος.

> @serk01: Malo zastanite i promislite što to znači kada ljudsko biće počini samoubojstvo.

Švajcarska: Inicijativa za uspostavljanje minimalnog dohotka za sve

Inicijativa za uspostavljanje novog saveznog zakona koji bi svim građanima obezbedio osnovna mesečna primanja, bez obzira na status zaposlenja, je službeno uveden u Švajcarskoj u aprilu. Izbor komentara i mišljenja online.
Napisao Stanislas Jourdan (05/05/2012), Preveo Dijana Djurickovic.

U Švajcarskoj je u aprilu formalno pokrenuta inicijativa da se prihvati novi savezni zakon poznat kao "Bezuslovni minimalni prihod". Ova ideja, koja se sastoji od toga da se svim građanima da mesečni prihod koji ne zavisi od primanja niti je vezan za rad, je sakupila mnoštvo komentara širom blogosfere u Švajcarskoj.

Proces referenduma u Švajcarskoj je sistem neposredne demokratije koja omogućava građanima da zatraže zakonodavnu promenu na saveznom ili ustavnom nivou.

Ako inicijativa za uvođenje minimalnog prihoda prikupi više od 100,000 potpisa pre 11. oktobra 2013., Savezna skupština će biti obavezna da je razmotri, a onda će raspisati referendum ukoliko se oceni da je inicijativa verodostojna.

Na svom blogu, Pascal Holenweg objašnjava:

> L'initiative populaire pour un revenu de base inconditionnel propose d'inscrire dans la constitution fédérale l'instauration d'une allocation universelle versée sans conditions devant permettre à l'ensemble de la population de mener une existence digne et de participer à la vie publique.
>
> La loi règlerait le financement et fixerait le montant de cette allocation (les initiants la situent à 2000-2500 francs par mois, soit, grosso modo, le montant maximum de l'aide sociale actuelle, mais n'inscrivent pas ce montant dans le texte de l'initiative). Le revenu de base est inconditionnel : il n'est subordonné à aucune contre-prestation. Il est universel (tout le monde le touche) et égalitaire (tout le monde touche le même montant). Il est individuel (il est versé aux individus, pas aux ménages).
>
> Il n'est pas un revenu de substitution à un revenu ou un salaire perdu. En revanche, il remplace tous les revenus de substitution (assurance chômage, retraite, allocations familiales, allocations d'étude, rentes invalidité) qui lui sont inférieurs. Comment le financer? Par l'impôt direct sur le revenu et la fortune, par l'impôt indirect sur la consommation (la TVA), par un impôt sur les transactions financières, et surtout par le transfert des ressources consacrées au financement de l'AVS, de l'AI, de l'aide sociale et des autres revenus de substitution inférieurs au montant du revenu de base.

Grupna inicijativa “za bezuslovni minimalni prihod” predlaže da “postavljanje bezuslovne univerzalne koristi” postane deo saveznog Ustava koji će “svim stanovnicima omogućiti dostojanstven život i učestvovanje u njemu”. Zakon će obraditi finansiranje i odrediće iznos beneficije (oni koji to zagovaraju predlažu iznos od oko 2,000-2,500 švajcarskih franaka mesečno (ili $2,200-2,700 mesečno), što je otprilike isto kao i najviša trenutna isplata socijalnog osiguranja, ali to nisu napisali u tekstu inicijative). Minimalni prihod ne dolazi uz određene uslove: on ne podleže nikakvom ispitivanju. On je univerzalan (svako će ga primiti) i zasnovan na jednakosti (isti iznos za sve). Takođe je ličan (isplaćuje se pojedincima, a ne domačinstvima). To nije dohodak koji zamenjuje izgubljenu platu. Umesto toga, on zamenjuje sve slabije podrške dohotka (naknada za nezaposlene, penzije, porodični dodatak, studentske stipendije, invalidnina). Kako će se finansirati? Kroz direktno oporezivanje dohotka i bogatstva, kroz neposredno oporezivanje potrošnje (PDV), oporezivanje finansijskih transakcija, a posebno kroz preraspodelu sredstava dodeljenih finansiranju državnih penzija i isplatama za nezaposlene, socijalne sigurnosti i ostala socijalna plaćanja koji su niži od iznosa minimalnog prihoda.

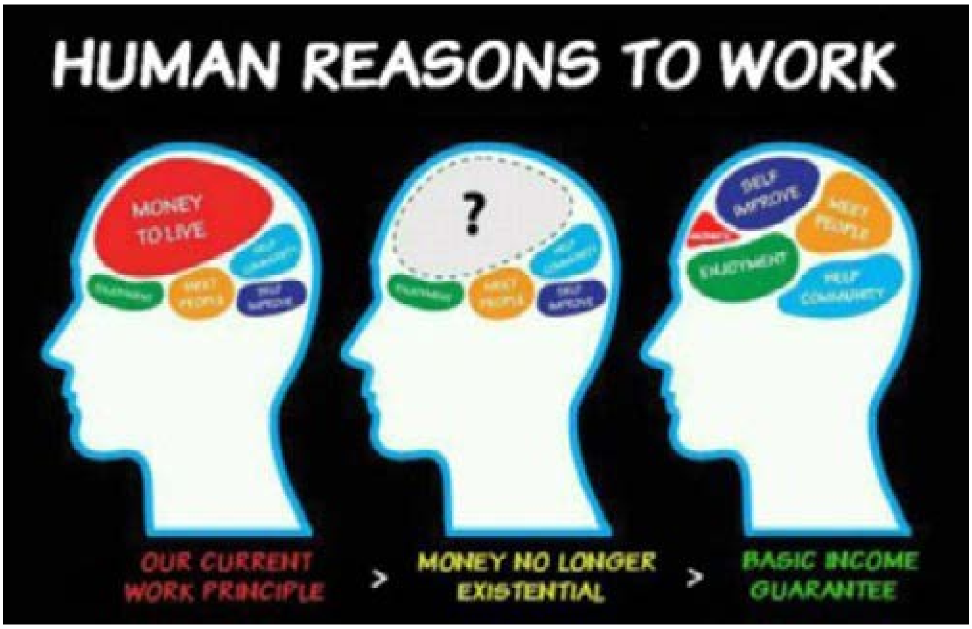
Švajcarski franak od Flickr korisnika Jim (CC BY-NC-SA 2.0).

Na svom blogu, Fred Hubleur ističe:

> Le truc important, c’est que ce revenu est fixé pour toutes et tous sans qu’il n’y ait de contrepartie de travail ; oui, un revenu sans emploi. Cela peut choquer. Mais dans le fond c’est une idée parfaitement défendable. D’une part, on lutte ainsi contre la pauvreté et la précarité, plus besoins d’aides sociales en complément de revenus autres et des dizaines d’aides différentes et complexes à mettre en œuvre. Ce revenu inconditionnel est également un bon point pour l’innovation et la création. (...) On est aussi dans un nouveau paradigme qui peut effrayer les capitalistes acharnés : libérer l’Homme du travail et lui rendre son statut d’homo sapiens prévalant à celui d’homo travaillus qui a tellement cours dans notre société.

> Važno je primetiti da je ovaj prihod određen za svakoga, bez da postoji uslov za rad; to je u redu, to je prihod bez posla. To može izgledati šokantno. Međutim, u suštini to je jedna potpuno opravdana ideja. S jedne strane, borimo se protiv siromaštva i nesigurnosti, socijalno osiguranje više neće morati da podupire dohotke drugih, i hrpu raznih i čudnih beneficija. Ovaj bezuslovni prihod je jednako dobra vest za inovativnost i kreativnost. (...) Takođe smo napravili pomak u paradigmi koji možda okorelom kapitalizmu može izgledati alarmantan: oslobađanje zaposlenog čoveka, vratili smo ga na status homo sapiensa od statusa homo travaillusa (Napomena urednika: 'Homo travaillus' je igra reči za opisivanje čoveka koji radi), koji vlada u našem društvu.

Martouf navodi niz argumenata u korist minimalnog dohotka, kao što je prikazano ovde:

Humani razlozi za posao od strane freeworldcharter.org putem active rain i prihvaćeno od strane Martouf na francuskom s dozvolom za ponovo objavljivanje

Ta nova svetska vizija je najupečatljivije istražena u švajcarsko-nemačkom filmu *Minimalni dohodak: Kulturni Podsticaj*, koji su snimili Ennon Schmidtu i Daniel Hani, dva od osam švajcarskih građana osnivača inicijative:

A šta biste učinili sa minimalnim dohotkom?

Na web stranici BIEN_Switzerland, švajcarska grupa globalne mreže poziva na minimalni dohodak, Internet korisnicima je postavljeno sledeće pitanje:

> Voilà, ça y est, vous l'avez. Chaque mois vous recevez 2500 francs sans condition. Dites-nous en quoi votre vie a changé. Dites-nous ce que vous faites de votre temps. A quoi vous consacrez votre vie ?

> Dakle evo, dobijate 2,500 švajcarskih franaka svaki mesec bez skrivenih uslova. Kako će se Vaš život promeniti. Kako biste proveli svoje slobodno vreme. Čemu bi ste posvetili svoj život?

Odgovori su bili različiti. Antoine bi otvorio restoran, Gaetane farmu, Renaud bi se posvetio muzici:

> Mon premier projet serait de finir et de tenter de produire un instrument de musique que je suis en train de créer. Parallèlement à ça je proposerais des cours d'utilisation de mon instrument de musique préféré et peu connu dans la région

> Moj prvi projekt bi bio da završim muzički instrument koji trenutno stvaram i pokušao bih da ga stavim u proizvodnju. U isto vreme bih davao časove o tome kako se svira moj omiljeni instrument, jedan koji nije rasprostranjen u ovoj regiji.

Za korisnika herfou70 prioritet bi bila njegova porodica:

> Je suis Père de famille (3 enfants - 6-11-14 ans) et suis le seul salairé de la famille. Disposer d'une revenu de base me permettrait de consacrer plus temps à mes enfants. Mon épouse pourrait également avoir une activité autre que celle qu'elle occupe dans le foyer, ce qui lui permettrait de plus s'épanouir.

> Ja sam otac (troje dece – 6, 11 i 14 godina) i izdržavam svoju porodicu. Minimalni prihod bi mi dopustio da više vremena posvetim svojoj deci. Moja supruga bi takođe mogla raditi nešto drugo osim da brine za naš dom, imala bi priliku da se usavršava i razvija.

Afiche de la iniciativa "ingreso básico incondicional".

Na Facebooku, oni koji podržavaju inicijativu za minimalni dohodak su pokrenuli takmičenje pod nazivom "Zvezda za Život". Posetioci web stranice su pozvani da uslikaju sliku njih samih kao da su osuđeni na doživotnu kaznu.

Minimalni dohodak će "učiniti više zla nego dobra"

Ali nije svako uveren da je to dobra ideja. Prema Jean Christophe Schwaabu, članu švajcarskog donjeg doma zastupnika, socijalisti ne smeju podržati predlog, za koji on smatra da će "učiniti više zla nego dobra i biti katastrofa za zaposlene". Dao je sledeće objašnjenje na svom blogu:

> Les partisans du revenu de base prétendent que ce revenu doit «libérer de l'obligation de gagner sa vie» et entraînerait la disparition des emplois précaires ou mal payés, car, puisque le revenu de base garantit le minimum vital, plus personnes ne voudra de ces emplois. Or, c'est probablement le contraire qui se produirait. Comme ces faibles montants ne suffiront pas à atteindre le premier objectif de l'initiative, à savoir garantir des conditions de vie décentes, leurs bénéficiaires seront obligés de travailler quand même, malgré le revenu de base. La pression d'accepter n'importe quel emploi ne disparaîtra donc pas.

Oni koji podržavaju minimalni dohodak tvrde da on mora "osloboditi ljude od obaveze da zarađuju za život" i dovesti do nestanka nestabilnosti ili slabo plaćenog rada, jer, pošto ovaj minimalni prihod garantuje minimalnu platu za život, niko neće hteti ove poslove. Sada, više je nego verovatno da će proizvesti suprotan rezultat. Pošto niske plate neće biti dovoljne da zadovolje glavni cilj inicijative, a to je da se osigura pristojan životni standard, korisnici će, i pored minimalnog prihoda, morati da rade. Pritisak da se prihvati bilo koji dostupan posao neće nestati.

Dodao je:

> Enfin, le revenu de base inconditionnel aurait pour grave défaut d'exclure définitivement bon nombre de travailleurs du marché du travail (dont on nierait alors le droit au travail): ceux dont on ne jugerait pas la capacité de gain suffisante (p. ex. en raison d'un handicap, de maladie ou de faibles qualifications) n'auraient qu'à se contenter du revenu de base.

Na kraju, bezuslovni minimalni prihod bi, u najgorem slučaju, trajno isključio dobar broj radnika na tržištu rada (uskraćujući im pravo na rad): oni kojima se oceni da nemaju dovoljan potencijal za zaradu (npr. zbog invalidnosti, bolesti ili nedostatka kvalifikacija) moraće da se zadovolje samo minimalnim dohotkom.

Njegova analiza je kontroverzna, kao što se može videti iz komentara na njegov post. Iz francuske perspektive, Jeff Renault je objasnio zašto je levica "zakleto protiv" bezuslovnog minimalnog prihoda:

> La gauche de la fin du 19è et du 20è siècle s'est forgée autour de la valeur travail et la défense des travailleurs. Ce combat se retrouve dans la défense persistante du salariat et de son St. Graal, le CDI, alors même que ce "statut" ne concerne plus qu'une minorité de personnes.

Levica krajem 19. i u 20. veku je sebi krčila put na vrednostima rada i odbrani radnika. Ova borba se vrti oko beskonačne odbrane plaćenog radnika i Svetog Grala stalnih ugovora za plaćenje, iako se ovaj "status" odnosi samo na manjinu.

Uz pokretanje ove inicijative, Hubleur se nada da će se pokrenuti velika društvena rasprava u Švajcarskoj:

> Ce sera au moins la porte ouverte à un grand débat de société et l'occasion de réfléchir à ce que l'on veut et à quelle vie on aspire. Ce système d'allocation universelle (ou autres noms), ça fait un moment que je le suis, je me souviens qu'on en avait parlé dans des cours sur la précarité et le lien social il y a une dizaine d'années à l'université. Le principe est franchement séduisant et mérite qu'on s'y arrête.
> Quand on voit le monde que nous donne le système capitaliste et productiviste actuel, on peut bien se prendre à rêver d'autre chose, d'un monde laissant plus de chances à chacune et chacun.

To će barem otvoriti vrata velikoj društvenoj raspravi i daće priliku da se iznesu razmišljanja o tome šta želimo i kakvom životu težimo. Već neko vreme pratim ideju univerzalnog sistema beneficija (među drugim imenima). Sećam se da sam govoro o tome na času o nestabilnosti i društvenim vezama pre deset godina na univerzitetu. Iskreno rečeno, ova ideja je jako zavodljiva i zaslužuje detaljniji pogled. Kada pogledate na svet stvoren kroz savremeni kapitalistički, proizvodni model, možete lako završiti s čežnom za nešto drugo, za svet koji svakome daje bolje šanse.

Evropa: Ekonomska kriza podstiče anti-useljeničku politiku

Francuski predsednički izbori su gotovi, ali činjenica da je bivši predsednik Nicolas Sarkozy izabrao doseljavanje kao glavnu temu svoje kampanje je još uvek predmet mnogih rasprava na webu. Mnogi posetioci interneta su se usredsredili na njegov izbor da koketirati sa krajnjom desnicom njegove stranke – izražavajući različita mišljenja.
Napisao Rakotomalala (10/05/2012), Preveo Dijana Djurickovic.

Predsednički izbori u Francuskoj su završeni, ali činjenica da je bivši predsednik Nicolas Sarkozy izabrao useljavanje kao glavnu temu svoje kampanje je još uvek predmet mnogih rasprava na webu. Mnogi posetioci neta se pitaju da li je njegov izbor da koketira s daleko-desnim krilom biračkog tela ublažio njegov poraz ili je, naprotiv, uticalo na gubjenje glasova.

Pošto je očigledno slabljenje apetita evropskih birača kada je u pitanju multikulturalizam, izdvajanje useljavanja kao korena globalne ekonomske krize pokazalo se korisnim za krajnje desne stranke širom kontinenta.

Afričke izbeglice, Vito Manzari na Flickr (CC BY 2.0).

Ako Vam ova retorika zvuči poznato, to je zato što je i pre uticala na stari kontinent, u kriznim vremenima, ponavljajući se vekoviima u cikličnom obrascu. Valerie je, na svom blogu 'Crêpe Georgette", dala hronologiju prihvatanja imigracije u Francuskoj od prve polovine 19. veka do danas:

> S'il est une idée en vogue, c'est bien de penser que les anciennes vagues d'immigration (italiennes, polonaises, espagnoles, belges ...) se sont parfaitement intégrées au contraire des vagues, plus récentes, maghrébines et africaines.
> Les anciennes vagues d'immigrés étaient travailleuses, ne posaient aucun problème et les français les ont d'ailleurs parfaitement acceptées, entend-on souvent.
> Constatons donc que les propos actuels sur les immigrés les plus récents ne sont qu'une répétition d'idées reçues anciennes et qui se sont exercées à l'encontre de toutes les communautés migrantes (qu'elles viennent de province ou de pays étrangers).

> Ako postoji jedna moderna ideja, to je uverenje da su stari doseljenički talasi (iz Italije, Poljske, Španije, Belgije, ...) sada potpuno uključeni u naše društvo, za razliku od novijih imigracionih talasa iz Magreba i Afrike.
> Često čujemo "nekada su doseljenički talasi bili povezani sa radom, nisu prouzrokovali probleme, i zaista su bili odlično prihvaćeni od strane Francuza."
> Dopustite nam onda da primetimo da su aktuelni komentari u vezi sa nedavnim imigracionim talasima samo ponavljanje starih stereotipa koje su sve migrantske zajednice prošle (bilo da potiču iz zemlje ili iz inostranstva).

Valérie je povukla paralelu između navoda da se italijanski i španski doseljenici nisu i ne mogu integrisati, i onih koji su protiv današnjih useljenika iz istočne Evrope i Afrike:

> Toutes les populations d'immigrés – mais aussi les populations pauvres de manière générale – sont vues au cours des siècles comme sales, non intégrées, se vautrant dans la luxure et des coutumes exotiques. Ce qu'on entend à l'heure actuelle sur les quartiers « islamisés », « envahis » de femmes en burqa avec 10 enfants n'est que la répétition, comme vous le constatez, de propos tenus sur toutes les vagues d'immigration précédentes. L'italien lui aussi fait une cuisine infâme, trop d'enfants et se vêt d'oripeaux. Le polonais se ridiculise avec son catholicisme particulier et à se tenir debout pendant la messe alors que le bon français est assis.

> Smatralo se vekovima da su svi useljenici – ali i siromašni u celini – prljavi, nesposobni da se uklope, uživaju u požudi i drugim egzotičnim običajima. Kao što ste mogli primetiti, ono što se danas kaže za 'islamizovana' susedstva, koja su 'zatrpana ' ženama koje nose burke i gomilama dece, je samo ponavljanje komentara svih prethodnih talasa imigracije. Isto tako, italijanski imigrant kuva strašno odvratnu hranu, ima previše dece, i oblači se u dronjke. Poljskog imigranta ismevaju zbog njegovog čudnog oblika katolicizma i njegove navike da stoji tokom mise, dok pravi Francuz sedi.

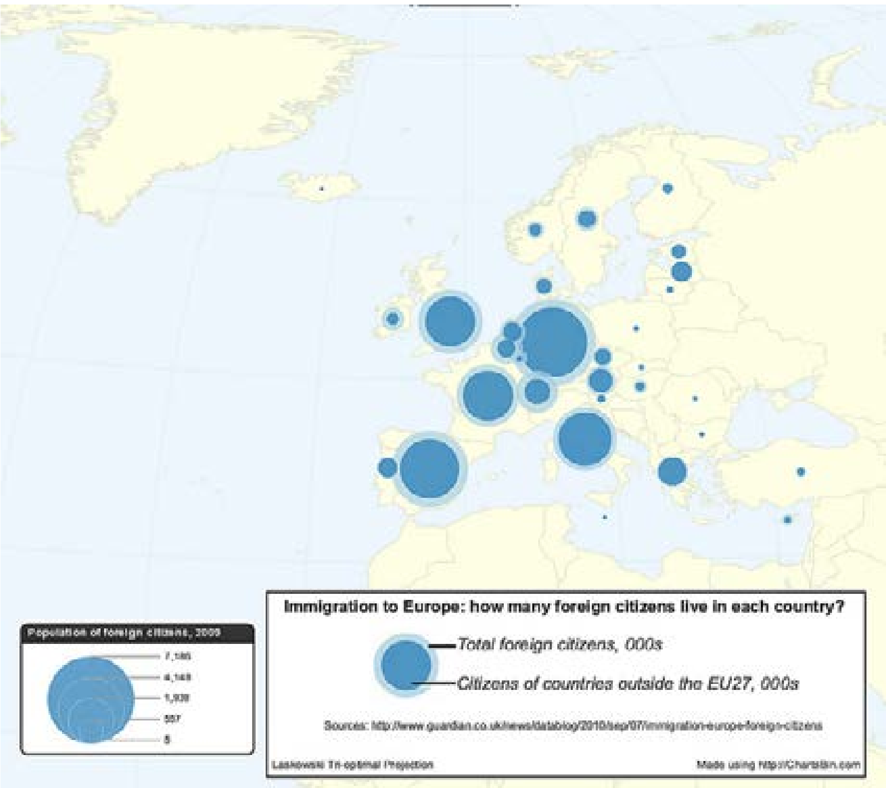
Ekonomska kriza nije jedini razlog

Ipak, sama ekonomska kriza ne može objasniti navalu anti-useljeničkih argumenata. U članku o budućnosti multikulturalizma u Francuskoj, Julie Owono je podvukao sledeće:

La razón para la creciente preocupación por el futuro de Europa no está relacionada simplemente con la crisis. A diferencia de lo que algunos políticos se apresuraron a explicar la noche de la primera vuelta [electoral], parece que los franceses que dieron su voto al extremismo no sufren tanto por el flagelo de la inmigración. Analistas franceses han encontrado que, aunque esto último representa una gran preocupación para el 62 por ciento de los votantes del Frente Nacional, las zonas donde el partido ha recibido un significativo número de votos no tienen una tasa de inmigración particularmente alta.

Razlog za povećanje zabrinutosti za budućnosti Evrope nije samo povezana s krizom. Nasuprot objašnjenjima koja su neki političari pružili uveče tokom prvog kruga, izgleda da Francuzi koji su dali svoj glas ekstremizmu ne pate toliko od imigracijske muke. Francuski analitičari su otkrili da, dok ovaj drugi problem predstavlja veliku brigu za 62% birača Nacionalnog Fronta, oblasti u kojima je stranka dobila veći broj glasova nema posebno visoku stopu imigracije.

Evropska pojava

Stranci u Evropi, Digital Dreams na Flickr (License-CC-BY).

Slika predstavlja doseljavanje u Evropi: Koliko stranih državljana živi u svakoj državi? – svetlo plava: Ukupan broj stranih državljana, 000s – tamno plava: Građani zemalja izvan EU27, 000s
Političari koji potpisuju ovaj stari otrcan tekst protiv doseljavanja ne nalaze se samo u Francuskoj. U Grčkoj, neo-nacistička stranka pod nazivom Golden Dawn (Zlatna Zora) je iskoristila ekonomske teškoće u zemlji i probila se tokom nedavnih izbora. U Velikoj Britaniji, komentar postavljen pod imenom James reaguje na činjenicu da su Cameron, Merkel, i Sarkozy proglasili neuspeh multikulturalizma u Evropi:

> Ona [Merkel] je imala u planu da ljudi iz bogatijih zemalja prigrle i obuče siromašniji narod iz regije! To nije uspelo, koštalo nas je milijarde, i postaje sve skuplje iz godine u godinu! Da li biste radije da imate farmera iz Rumunije koji radi u Velikoj Britaniji, tvrdi da je siromašan, a sav novac šalje kući gde gradi dvorac! Upravo to se događa.

Valérie je rekla da je reciklaža anti-useljeničke retorike više ne iznenađuje. Ona je, u svom blogu, predložila nešto za čitanje pa da se zapčne rasprava:

> Pour combattre les craintes face aux immigrés maghrébins et africains, on gagnerait à lire les textes du 19eme et du début du 20eme pour comprendre comment se fondent ces peurs et comment l'on ne fait que répéter les mêmes idées ayant cours dans les siècles précédents. Conseils de lecture:
>
> - Conseillé par Melle S.: A. SAYAD «L'immigration ou les paradoxes de l'altérité» (1. L'illusion du provisoire et 2. Les enfants illégitimes).
> - Gérard Noiriel, «Le creuset français».
> - Laurent Dornel, «La France hostile. Histoire de la xénophobie en France au XIXe siècle».

> Kako bi pokrili pitanja teskobe u vezi sa doseljenicima iz Magreba i Afrike, doznaćete dosta čitajući tekstove iz 19. i s početka 20. veka, gde ćete razumeti osnove takvih strahova i kako se vekovima koriste isti argumenti. Preporučena literatura:
>
> - Preporučio Melle S.: A. Sayad, *Doseljavanje ili Paradoksi Promene* (1. Iluzija prolaznosti i 2. Vanbračna deca)
> - Gérard Noiriel, *Francuski Lonac*
> - Laurent Dornel, *Neprijateljska Francuska. Istorija ksenofobije u Francuskoj u 19. veku*

Nemačka: Protesti #Blokiranjem Protiv Panevropske Štednje

Protesti blokiranjem protiv mera štednje koje se provode u Evrozoni pogodili su čak i Frankfurt, finansijsko srce EU. Društvene online mreže bile su preplavljene izveštajima građana o pokretanju koje se dogodilo uz obostrano prisustvo policije i nezadovoljstva.
Napisao Sara Moreira (21/05/2012), Preveo Dijana Djurickovic.

'Protesti blokiranjem' protiv "široko rasprostranjenog siromaštva i uskraćivanja demokratskih prava dešavaju se u Eurozoni, kao deo globalne sistematske krize" koja je uzdrmala finansijski epicentar Evrope – Frankfurt – prošle nedelje.

Nakon dana globalne akcije 12 i 15 maja, 2012, (12M i 15M), aktivisti iz cele Evrope su pozvani da se okupe u Frankfurtu na protestima za međunarodnu solidarnost. Krajnji cilj je bio da se blokira Evropska Centralna Banka (ECB) i ostale ključne institucije globalnog kapitalizma. Međutim, 4. maja, Odeljenje za javni red iz Opštinskog saveta grada Frankfurta je najavilo da se sve akcije koje su planirane smatraju nezakonitim, osim okupljanja u subotu, 19. maja.

I pored toga, hiljade aktivista je odlučilo da stane protiv zabrane i da zatraže ustavno pravo "nenaoružanog okupljanja, bez prethodne najave ili dozvole".

Zauzmite Frankfurt ispred ECB-a. Fotografija podelio: Roarmag.org (copyleft).

Dok međunarodni glavni mediji nisu ovom događaju posvetile previše pažnje, društvene online mreže su bile preplavljene izveštajima građana o pokretanju koje se događalo uz veliko prisustvo policije i puno nezadovoljstva.

Na Twitteru je postavljeno mnogo video materijala i fotografija pod raspravom #Blokiranje. Posetioci Interneta i grupe iz raznih zemalja, kao što su Zauzmite Brisel i Belgiju, uživo su prenosili proteste, marševe i okupljanja, kao i kulturni program i različite debate o radu, ekologiji, ekonomiji, između ostalog.

Protestujte za pravo na protestovanje

Blokiranje je počelo istog dana kada se novoizabrani francuski predsednik Hollande sastao sa kancelarkom Merkel u Berlinu, 16. maja. U međuvremenu je policija u Frankfurtu prihvatila da izvrši nalogu o uklanjanju naselja Okupirajmo Frankfurt, koje je još pre sedam meseci postavljeno oko znaka za Evro kod sedišta ECB-a. Blog Kritično Pravno Razmišljanje, koje je naširoko pokrivalo četiri dana protesta, opisao je grad kao “da se nalazi u [nenajavljenom] Vanrednom Stanju”.

olicija presreće tri autobusa iz Berlina na putu za #Frankfurt. Fotografija: @Blockupy na Twitteru.

17. maja, na praznik banke, kada su glavne medijske kuće usmerile pažnju na nemačkog ministra finansija Wolfgang Schäuble-a – koji je dobio Nagradu Karla Velikoga za njegovu važnu ulogu koju je odigrao u definisanju polisa štednje koje su uglavnom postavljene u perifernim evropskim zemaljama – autobusima punim aktivista iz različitih gradova koji su se uputili na proteste protiv štednje u centru Frankfurta, nije bilo dozvoljeno da uđu u grad i policija ih je otpratila nazad.

Uprkos pokušajima zastrašivanja, oko 2,000 aktivista je uspelo, barem na nekoliko sati, da zauzme istorijski trg Roemerberg gde se nalazi gradska skupština, i koji simbolizuje rađanje demokratije u Nemačkoj.

Protestanti Blokiranja učestvuju u protestu protiv bankarskog i finansijskog sistema. Fotografija: Patrick Gerhard Stoesser, Autorsko pravo: Demotix (17/05/2012).

Uskoro su trg okružile policijske interventne jedinice:

Protestanti su seli i povezali se rukama u znak protesta zbog pristustva policije. Fotografija: Patrick Gerhard Soesser, Autorsko pravo: Demotix (17/05/2012).

Na kraju dana policija je rasterala sve sa trga uz nasilje, kao što prikazuju različiti foto reporteri:

Protestant koga je policija privela. Fotografija: Gerhard Stoesser, Autorsko pravo: Demotix (17/05/2012).

Hapšenje najmanje 400 protestanata različitih nacionalnosti izazvalo je proteste solidarnosti u raznim gradovima širom Evrope:

emačka ambasada u Rimu – Protest protiv štednje i hapšenja u Frankfurtu tokom protesta protiv krize. Znakovi protiv ose Rim-Berlin, ECB i Merkel. Fotografija: Simona Granati, Autorsko pravo: Demotix (17/05/2012).

Jedan video izveštaj finskog korisnika YouTube-a sydansalama1, s intervjuima titlovanim na engleski, sažima događaje dana:

Zaposlenima u banci je rečeno da uzmu jedan slobodan dan ili da rade od kuće da ne bi dolazili u grad u petak, 18 maja – dan kada se očekivalo da će se desiti blokada u finansijskoj četvrti. Međutim, Jerome Ross iz Roar Magazina je napisao prethodne večeri da je, "Frankfurt blokiran pošto preko 5.000 policajaca razmešteno u jedinstvenoj operaciji da zadrže protestante van grada i daleko od banaka":

> pošto se aktivisti ovde pripremaju da fizički blokiraju sedište Evropske Centralne Banke, izgleda da je policija već uradila taj posao za njih.

"Ja Blokiram! A Vi?" Foto: ateneinrivolta na Flickr (CC BY-ND 2.0).

Toga dana, glavni međunarodni mediji su izvestili da je španska vlada angažovala Goldman Sachsa koji bi trebalo da proceni bankarski konglomerat Bankia, koji je vlada preuzela ranije u maju, a takođe i o glasinama o referendumu u Grčkoj da se glasa o članstvu u Eurozoni. U Frankfurtu, dok se na transparentima nalaze poruke podrške evropskim južnim državama (kao što je: "Svi Smo Mi Grci"), u gradu je i dalje bilo "jako puno policajaca, provere identiteta i barikada".

Kada je konačno došao dan za koji je protest bio odobren, 19 maj, u centru grada okupilo se oko 20,000 protestanata (prema policiji, ili više od 25,000 prema organizatorima) rallied the city center.

Protesti Blokiranjem u Frankfurtu. Na velikom transparentu koji drže protestanti piše: 'Međunarodni otpor protiv mera štednje koje su nametnli Trojka i vlade.'. Fotografija: Michele Lapini, Autorsko pravo: Demotix (19/05/2012).

Blokiranje Frankfurta: Više od 20,000 protiv politike finansijske krize. Međunarodni učesnici protesta. Fotografija: Patrick Gerhard Stoesser, Autorsko pravo: Demotix (19/05/2012).

Protesti Blokiranjem (19 maj, 2012). Fotografija: strassenstriche.net na Flickr (CC BY-NC 2.0).

John Halloway, koji piše za Guardian, opisao je Blokiranje kao "kap nade u vremenima štednje", i tvrdi da će to dati "zamah izražavanju kreativnog besa koji će uslediti". Na kraju, međunarodni politički analitičar Vinay Gupta, kaže:

> Ti ljudi na ulicama koji stvaraju nerede, klase koje protestuju, ne bore se za unutrašnje političke promene u svojim zemljama, već (da li oni to znaju ili ne) za ponovno postavljanje političke ravnoteže na celom kontinentu.

Ostanie u igri, uključite se!

Posebna tema koju Globalni Glasovi pokrivaju, *Kriza u Evropi*, redovno se ažurira uz nove postove i druge resurse.

Za ažuriranja i najnovije vesti, pratite nas na Twitteru @GVEuropeCrisis i/ili se pretplatite na naš RSS materijal.

Posebna web stranica Globalni Glasovi Knjige je otvorena za raspravu, komentare i više materijala.

I molimo Vas, raširite ovu vest širom sveta – hvala

GlobalVoices BOOKS
Sharing citizen media for the future

Index tema

Naš slogan glasi: Deljenje građanskih medija u budućnosti. Taj dugoročni, zajednički i otvoreni projekat ima za cilj stvaranje jedinstvenog kataloga koji je usmeren na građane i sadržaj društvenih medija, dok takođe privlači posetioce interneta zainteresovane za doprinose u inovativnim i višejezičnim platformama.

U početku ćemo izdavati e-knjige na temelju ogromne arhive Globalnih Glasova kao važnog istorijskog i kulturnog blaga, koji će tako pomoći misiji Globalnih Glasova u podsticanju glasova koji se obično ne čuju u međunarodnim glavnim medijima.

Ove e-publikacije će biti bez DRM-a, moći će da se preuzmu i/ili elektronski dostave, oblikovane su za nekoliko desktop i mobilnih uređaja (PC, pametne telefone, tablet računre, e-čitače, aplikacije, itd.), a biće objavljene pod licencom Creative Commons-a.

Vremenom nameravamo da proširmo broj knjiga, kako bi direktno uključili i celu zajednicu Globalnih Glasova, kao i svakoga ko želi da pridonese novoj i nezavisnoj inicijativi.

Ukoliko ste zainteresovani, možete se pridružiti našoj specijalnoj listi za slanje, a možete i saznati više o projektu.

Za sva pitanja, komentare ili predloge, slobodno nam se obratite. Hvala Vam!

